

اهل بيت عليهما السلام از منظر

محمد بن عبدالوهاب

ترجمه كتاب: (الإمام محمد بن عبدالوهاب وأئمة

الدعوة النجدية وموقفهم من آل البيت عليهما السلام)

به قلم:

خالد الزهراني

ترجمه:

اسحاق دبيري رحمه الله

عنوان کتاب:

اهل بيت از منظر محمد بن عبدالوهاب

عنوان اصلی:

الإمام محمد بن عبدالوهاب وأئمة الدعوة النجدية
وموقفهم من آل البيت

تالیف:

خالد الزهراني

ترجمه:

اسحاق ديبیری

موضوع:

اهل بيت، صحابه و تابعین

نوبت انتشار:

اول (دیجیتال)

تاریخ انتشار:

دی (جدی) ۱۳۹۴ شمسی، ربیع الأول ۱۴۳۷ هجری

منبع:

کتابخانه عقیده www.aqeedeh.com

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده
است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaiislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

- پیشگفتار ۵
- مقدمه ۷
- اندکی تأمل و تحقیق ۸
- فرزندانش را با نامهای اهل بیت علیهم السلام نامگذاری می‌کند ۱۱
- وصایایی مربوط به کتاب خدا و اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله ۱۲
- پایمال کردن حقوق اهل بیت افراط است ۱۴
- اهل بیت شایسته‌ی هر فضیلتی هستند و این بر خوبی اصل آنهاست و اینکه پیامبر صلی الله علیه و آله از آنان است ۱۵
- وجوب صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت در هر نمازی ۱۶
- برای خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله بر امت حقوقی است که هیچ کس با آنان شریک نخواهد شد و آنان این شایستگی و نهایت محبت و دلسوزی را دارند که برای دیگران چنین نیست ۱۷
- دادن لقب مرتضی به علی رضی الله عنه و اعتقاد به اینکه ایشان

- ۱۸ بافضیلت ترین یاران پیامبر صلی الله علیه و آله می باشند.....
- ۱۸ شهادت حسین علیه السلام در روز عاشوراء کرامتی از جانب خدا بود ..
- ۲۱ این روایت حاوی فضیلت بزرگی برای علی علیه السلام می باشد.....
- ۲۲ حدیث دیگری راجع به فضیلت علی علیه السلام.....
- ۲۳ فضیلتی بزرگ برای فاطمه زهرا علیها السلام اره تن رسول اکرم صلی الله علیه و آله.....
- ۲۳ فاطمه زهرا علیها السلام سرور زنان جهان.....
- نکوهش کسانی که نسب اهل بیت را از جهت حسن علیه السلام انکار می کنند و آنها را دشمنان اهل بیت توصیف می نماید.....
- ۲۴ توصیف حسن بن علی علیه السلام به اینکه او سید است و خداوند به وسیله او بین دو گروه بزرگ از مسلمانان صلح برقرار می کند.....
- ۲۵.....
- ۲۶ تنزیه اهل بیت علیهم السلام از قبایح و زشتیها.....
- حق از علی بن ابی طالب علیه السلام و یارانش نزدیکتر بود تا به معاویه و یارانش علیهم السلام.....
- ۲۷.....
- ۲۷ علاقه شدید صحابه به دامادی پیامبر صلی الله علیه و آله.....
- ۲۸ نواصب بد ذات، جاهل و ظالم هستند.....
- ۲۸ موضع دعوتگران سلفی در برابر اهل بیت علیهم السلام.....
- کسی که به کتاب خدا، سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و روش اهل بیت دست آویزد در دنیا و آخرت گمراه و بدبخت نخواهد شد.....
- ۲۹.....

- بدون شک قرآن و سنت پیامبر ﷺ خواهان محبت و مودت اهل بیت هستند..... ۳۱
- محبت علی ؑ نشانه‌ی ایمان و نفرت از او نشانه‌ی نفاق است ۳۹
- اهل مدینه و اهل بیت ؑ گردانندگان سنت می‌باشند..... ۴۰
- راجع به فضائل اهل بیت احادیث بسیاری به درجه صحت رسیده..... ۴۱
- علی ؑ خلیفه‌ی چهارم از خلفای راشدین می‌باشد..... ۴۲
- محبت اهل بیت از چند طریق واجب است..... ۴۳
- محبت اهل بیت واجب است بیشتر از سایر مسلمانان باشد..... ۴۴
- استفاده از دو کلمه‌ی «سید» و «شریف» برای منتسبین به اهل بیت..... ۴۴
- فضیلت علی ؑ و مناقب فراوان او..... ۴۷
- فاطمه ؑ از زنان کامل و سید زنان بهشت است..... ۴۸
- علی بن ابی طالب ؑ بزرگ‌ترین هدایت دهنده است..... ۴۹
- شیخ محمد بن عبدالوهاب و پیروانش خاندان پیامبر ﷺ را دوست دارند و محبت آنها را وسیله‌ی تقرب به خدا قرار می‌دهند..... ۴۹
- محبت اهل بیت پیامبر ﷺ یکی از اصول اهل سنت و جماعت است..... ۵۲
- کتابی راجع به فضیلت و دانش اهل بیت ؑ..... ۵۷

علی، فاطمه، حسن و حسین علیهم السلام فاضلترین اهل بیت می باشند
 ۵۸

علی بن ابی طالب رضی الله عنه عاقلترین، ماهرترین، داناترین و
 حافظترین اصحاب است
 ۵۹

کسانی که علی رضی الله عنه را دوست دارند اهل سنت و جماعت می باشند
 ۶۱

خاتمه
 ۶۷

پیشگفتار

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلق الله أجمعين، نبينا وحبينا وقره أعيننا محمد بن عبدالله القائل: «أذكركم الله في أهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي» وعلى آله وصحبه أجمعين.

خداوند، محبت و موالات و تقدیر از اهل بیت پیامبر ﷺ را بر مسلمانان فرض و واجب گردانیده است؛ اما متأسفانه مردم راجع به این قضیه به دو دسته تقسیم شده‌اند: افراط‌گرایانی که مقام و منزلتی والاتر از مقام و منزل واقعی را به اهل بیت داده‌اند و آنها را از صفات بشری بیرون آورده و صفات پروردگار ازلی و ابدی را به آنها داده‌اند؛ اینها مدعی هستند که نسبت به اهل بیت محبت می‌ورزند، اما چه بسا این محبت آنها را به درجه نفرت از سایر اصحاب ﷺ رسانیده است.

و دسته‌ی دوم تفریط‌گرایانی هستند که نسبت به اهل بیت نفرت می‌ورزند، اینها از مقام اهل بیت کاسته و در حق آنها گستاخی می‌نمایند.

خداوند در این میان اهل سنت و جماعت را به دیدگاهی میانه هدایت داد: آنان نسبت به اهل بیت محبت و دوستی را اعلام کردند و وصیت پیامبر ﷺ راجع به آنها را پیروی نمودند و در حق آنها از افراط و تفریط دوری گزیدند و آن را به عنوان اصلی از اصول دینشان قرار دادند و آن را در عقیده و بینش خود جایی دادند. و از جمله‌ی این افراد شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمته الله است که در عقیده - مشهور به وسطیت - خود

بیان داشته: از جمله اصول اهل سنت و جماعت این است که اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست دارند و آنها را همانند ولی و سرپرست خود تلقی می‌نمایند و وصیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم راجع به آنها را پیروی می‌نمایند.

لازم به ذکر است که افراط‌گرایان تمامی مخالفین خود را متهم کرده‌اند که: نسبت به اهل بیت دچار کینه و دشمنی شده‌اند و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست ندارند. و از جمله کسانی که در حد وسیعی با این گونه تهمتهای باطل مواجه شده شیخ محمد بن عبدالوهاب و پیروانش می‌باشند. از این رو خداوند جهت ابطال این افترا شخصیتی همانند خالد الزهرانی را برگزید تا از ضمن کتابهایشان اقوال راجع به اهل بیت را گردآوری نماید و آنها را از این تهمت ناروا تبرئه نماید، ایشان تمامی اقوال آنها راجع به محبت و موالات اهل بیت را گردآوری نموده و بیان داشته که محبت اهل بیت از منظر آنها به عنوان اصلی از اصول عقیده محسوب می‌باشد، ایشان جای هیچ‌گونه سخنی را برای افتراگرایان جا نگذاشته و هر آنچه نقل نموده با اشاره به جلد و شماره صفحه‌ی کتاب سخن خود را تقویت نموده است.

از خداوند خواهانم که در برابر این عمل نیک و وارسته او را از خیر و پاداش بهره‌مند گرداند. و صلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه و سلم.

به قلم:

علوی بن عبدالقادر السقاف

مقدمه

سپاس خدایی را که پیامبرش محمد ﷺ را همراه با آئین راستین فرستاده تا آن را بر همه‌ی آئینهای دیگر چیره گرداند، هر چند مشرکان دوست نداشته باشند، و به وسیله‌ی قرآن، او و یاران بزرگوارش و خاندان پاک ایشان را - که خداوند پلیدی را از آنها زدود و آنها را پاکیزه گرداند- یاری داد و تثبیت نمود.

آن‌گونه سزاوار شأن و عظمت اوست به ستایش وی می‌پردازم. و از او می‌خواهم که رحمت و برکت خویش را تا روز قیامت بر پیامبر و خاندان هدایتگرش و یاران خجسته و همسرانش (امهات المؤمنین) و بر کسانی که از سنت و هدایت آنها تبعیت کردند و آثارشان را برگزیدند، نازل فرماید.

شهادت می‌دهم که جز «الله» هیچ معبودی بحق، فرمانروا و فریادری وجود ندارد. تا که به وسیله آن، در روزی پیروزی را به چنگ آورم که اموال و اولاد سودی نمی‌رساند، و تنها کسی که با دل سالم به پیشگاه خدا آمده باشد نجات پیدا می‌کند، و شهادت می‌دهم که محمد فرستاده، دوست و برگزیده اوست، تا که به وسیله آن، در روز قیامت مورد شفاعتش واقع شوم. اما بعد،

اندکی تأمل و تحقیق

این بود زندگی نامه‌ی این شیخ بزرگوار از زبان هممنشینان و کسانی که آگاه‌ترین مردم به حال ایشان بودند؛ اما همچنانکه بیان کردیم هر مصلح و اصلاحگری، دشمنان و بدخواهانی دارد، از پیامبران گرفته تا سایر دعوتگران که چون چیزی بر خلاف واقعیت قوم و هم عصرانش آورده‌اند با انواع اذیت و آزار روبرو شده‌اند، و دشمنان و بدخواهانش او را از یک کمان نشانه کردند و آماج تیرهای خود قرار دادند، اما در برابر وی نیزه و تیر شکست خوردند و او پایدار ماند؛ شاعر چه نیکو سروده است:

کناطح صخره یوما لیوهنها فلم یضرها وأوهی قرنه الوعل
«همچو شاخ‌زن به صخره که روزی می‌خواست آن را ضعیف کند، اما بی‌فایده بود و شاخ خودش ضعیف و نابود می‌شد».

خداوند، بر مقامش افزود و دشمنان و کینه‌توزانش را رسوا و نابود گرداند، تمام جهان «محمد بن عبدالوهاب» را می‌شناسد، ولی چه کسی ابن جرجیس یا ابن داود زبیری یا قبانی یا لکنهوری یا نبهانی و ... را می‌شناسد.

علی‌رغم تمامی این افتراءات و کینه‌توزیها، شیخ همانند نشانه‌ی هدایت و مجدد قضایای دینی در این عصر باقی ماند، چه راست گفت خداوند والا مرتبه:

﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ [الرعد: ۱۷]. «خداوند،

حق و باطل را چنین مثل می‌زند!- اما کفها به بیرون پرتاب می‌شوند، ولی آنچه به مردم سود می‌رساند (آب یا فلز خالص) در زمین می‌ماند، خداوند اینچنین مثال می‌زند».

بنابراین خواننده گرامی باید بداند که هر یک از دشمنان گمراه که در مورد این شیخ مطلبی نوشته‌اند، صاحبان منافع شخصی و مناصب دنیوی بوده‌اند و در دروغ و بهتان به او و اشاعه تبلیغات منفی و منزجرکننده بر علیه او هم آهنگ بوده‌اند، و کسانی نیز که بعد از آنان آمده‌اند به تقلید از اجدادشان امام را نکوهیده‌اند، بدون اینکه به نوشته‌ها، کتاب‌ها، اقوال و مقاله‌هایش مراجعه کنند و از هرگونه دروغ و افترائی نسبت به این مصلح و اصلاحگر واقف شوند، چون این همان منهج علمی حقیقی است برای کسی که بخواهد اعتقاد و اقوال دیگران را بشناسد.

قبل از شروع به نقل اقوال ایشان در رابطه با اهل بیت علیهم السلام امری را که چه بسا برخی آن را دو پهلو و مشکوک پنداشته‌اند، یادآور می‌شویم و آن این است که چرا شیخ در رابطه با اهل بیت و جایگاه و منزلتشان نوشته‌ای جداگانه نداشته‌اند؟ به امید توفیق اینگونه پاسخ می‌دهیم که:

اولاً: در عصر شیخ -به دلیل عدم آگاهی از کتاب خدا و سنت رسولش و عدم فهم صحیح مردم- قضایایی از قبیل خواندن غیر خدا، پناه بردن به اولیا و صالحین و عبادت قبرها رایج بود، و دشمنی و معاندت با اهل بیت در روزگار او چنان شایع نبوده است، بنابر این در مورد چیزهایی که او را آزار می‌داد از قبیل دوری از حقیقت توحید و عدم شناخت شرک به نوشتن و کتابت پرداخت.

ثانیاً: شیخ رحمته الله از اهل سنت و همکار جماعتی بود که از حقوق خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم اطلاع کافی داشتند و از اقوال امامانشان فضایل آنها را در کتابهایش نقل می‌کردند. در صحیحین و در سنن و مسانید و همچنین در کتاب‌های فضایل اصحاب، فضایل اهل بیت وجود دارد، و این کتاب‌ها در بیان اعتقاد شیخ در رابطه با آنچه که از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم صحیح باشد مورد اعتماد ایشان بود.

ثالثاً: لازم نیست که هر دانشمندی در رابطه با فضایل اهل بیت کتابی را تألیف کند، تا از اهل سنت و جماعت محسوب شود! زیرا اینک افرادی همچون نووی، ابن حجر و بسیاری دیگر هستند که هیچ یک از آنها در مورد اهل بیت تألیف مستقلی را ندارند، و هیچ یک از ائمه‌ی چهارگانه (ابوحنیفه، مالک، شافعی و امام احمد - رحمهم الله-) در خصوص اهل بیت چیزی را به نگارش در نیاورده‌اند.

اکنون به نقل متونی از اقوال شیخ راجع به بیان محبت او نسبت به اهل بیت رسول الله صلی الله علیه و آله می‌پردازیم، لازم به یادآوری است که این اقوال را در عناوین قرار داده‌ام تا فهم متون و ترتیب افکار برای خواننده آسان گردد و با استعانت از خداوند سخن را آغاز می‌کنم.

فرزندانش را با نام‌های اهل بیت علیهم‌السلام نامگذاری می‌کند

شکی نیست که هر عاقلی فرزندانش را جز به نام کسانی که آنها را دوست دارد نامگذاری نمی‌کند، به عبارتی واضح‌تر شخص عاقل فرزندانش را با نام کسانی که از آنها متنفر است نامگذاری نمی‌کند!^(۱)

اینجاست که شیخ محمد بن عبدالوهاب پسر بزرگش را علی و دخترش را فاطمه و دو تن از پسرانش را حسن و حسین نامیده است^(۲). چه اسم و مسمای زیبا و نیکویی!! چرا که آنها خاندان پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم هستند.

همچنانکه هر عاقلی تنها کنیه‌ای را برای خود انتخاب می‌کند که دوست داشتنی و محبوب وی واقع شده باشند، امام محمد بن عبدالوهاب کنیه‌ی ابوحسین را برای

۱- در اینجا اشکالی ندارد که اشاره‌ای مختصر به نامهای فرزندان اهل بیت بیندازیم، علی علیه‌السلام سه تن از پسرانش را با نام خلفای قبل از خود (ابوبکر، عمر و عثمان) نامگذاری کرد و جای تعجب هم نیست چرا که آنان برادر و داماد یکدیگر و در میان یکدیگر مهربان بودند، همانطور که خدا آنها را توصیف کرده است. ابوبکر و عمر داماد رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بودند، و بعد از وفات ابوبکر رضی‌الله‌تعالی‌عنه علی رضی‌الله‌تعالی‌عنه با زن بیوه‌اش (أسماء بنت عمیس) ازدواج کرد و علی دخترش (ام کلثوم) را به ازدواج عمر در آورد و پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم دو دخترش را که خواهران فاطمه زهرا بودند به ازدواج عثمان در آورد. آنگاه حسین رضی‌الله‌تعالی‌عنه سید جوانان بهشت پسرش را (عمر) نامید و این هیچ عجیب نیست! مگر او (عمر) شوهر خواهرش نیست!؟

خود انتخاب کرده بود.

این به چه معنی است؟ و بر چه چیزی دلالت دارد؟

این بیانگر نهایت محبت شیخ نسبت به اهل بیت علیهم السلام می باشد.

پس آیا کسی می تواند گستاخی کند و بگوید که محمد بن عبدالوهاب، با اهل

بیت علیهم السلام سر دشمنی و عداوت را دارد؟

وصایایی مربوط به کتاب خدا و اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

ایشان در کتاب «فضل الإسلام»^(۱) می گوید: خداوند فرموده: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۳﴾ [الأعراف: ۳]. «از چیزی که از طرف پروردگارتان بر شما نازل شده، پیروی کنید! و از اولیا و معبودهای دیگر جز او، پیروی نکنید! اما کمتر متذکر می شوید».

از زید بن ارقم روایت شده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم خطبه ای خواند و بعد از حمد و ستایش خداوند فرمود: «أما بعد ألا أيها الناس فاتمنا أنا بشر يوشك أن يأتيني رسول ربي فأجيب، وأنا تارك فيكم ثقلين: أولهما: كتاب الله فيه الهدى والنور؛ فخذوا بكتاب الله وتمسكوا به. فحث على كتاب الله ورغب فيه، ثم قال: وأهل بيتي».

و در روایتی دیگر: «كتاب الله هو حبل الله المتين، من اتبعه كان على الهدى، ومن تركه كان على الضلالة»^(۲). «اما بعد ای مردم! لازم است بدانید که من بشر هستم و نزدیک است که فرستاده خدایم پیشم بیاید و او را اجابت کنم و من در میان

۱- ۲۵۶/۱ باب: وصیت به کتاب خداوند.

۲- رواه مسلم.

شما دو چیز گرانقدر را به جا می‌گذارم: یکی قرآن که در آن هدایت و نور است، قرآن را بگیرید و به آن تمسک جوئید (و بر قرآن پافشاری کرد و به آن رغبت نشان داد) آنگاه گفت: و اهل بیتم، و در روایتی دیگر (کتاب خداوند که ریسمان محکم خداوند است، هر کس از آن تبعیت کند بر هدایت است و هر کس آن را ترک کند بر گمراهی است)».

و نیز در کتاب [فضائل القرآن: ۱، ۲۲] باب (کسی که هدایت را از غیر قرآن طلب کند) می‌گوید:

خداوند ﷻ می‌فرماید: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضَ لَهُ وَ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿۳۶﴾﴾ [الزخرف: ۳۶]. «و هر کس از یاد خدا روی‌گردان شود شیطان را به سراغ او می‌فرستیم پس همواره قرین اوست».

و در آیه دیگر می‌فرماید: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ ﴿۸۹﴾﴾ [النحل: ۸۹]. «و ما این کتاب را بر تو نازل کردیم که بیانگر همه چیز، و مایه هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمانان است».

و از زید بن ارقم روایت شده که گفت: «قام فینا رسول الله ﷺ خطیباً بماء یدعی: حمأ فحمد الله وأثنى علیه وواعظ وذاکر ثم قال: أما بعد: أيها الناس إنما أنا بشر مثلکم یوشک أن یأتی رسول من ربی فأجیب وأنا تارک فیکم الثقلین أولهما: کتاب الله فیہ الهدی والنور فخذوا بکتاب الله واستمسکوا به. فحث علی کتاب الله ورغب فیہ ثم قال: وأهل بیتی أذکر کم الله فی أهل بیتی». «رسول خدا ﷺ در مکانی به اسم «خم» به عنوان خطیب بلند شدند و خدا را حمد و ثنا گفتند و پند و اندرز دادند سپس فرمودند: ای مردم! من بشری همچون شما هستم و نزدیک است که رسولی از جانب پروردگارم پیش من بیاید و من او را اجابت کنم (بمیرم) و من در میان شما دو چیز گرانقدر به جای می‌گذارم: یکی قرآن که در آن هدایت و نور است، قرآن را بگیرید و به آن تمسک جوئید (و بر قرآن

پافشاری کرد و به آن تشویق نمود) آنگاه گفت: و اهل بیتم، خدا را یادآور می‌شوم که مراقب اهل بیتم باشید».

اینچنین است که شیخ رحمته بنا به وصیت رسول خدا به قرآن کریم تمسک می‌جوید و آن را در کنار وصیتش به اهل بیت ذکر می‌نماید: و این بیانگر آن است که شیخ رحمته تمسک به هدایت و روایات صحیح از اهل بیت هیچ‌گونه مخالفت و تضادی با قرآن کریم ندارد، بلکه آنها تنها کسانی هستند که بطور کامل قرآن کریم را در زندگانی خود به نمایش در آورده‌اند.

پایمال کردن حقوق اهل بیت افراط است

شیخ رحمته بعضی از پیروانش را سرزنش کرد، آنگاه که اطلاع یافت آنها بوسیدن دست یکی از بزرگان منسوب به اهل بیت و پوشیدن لباس سبز رنگ وی را نکوهیده بودند، همچنانکه در «الرسائل الشخصية: ۱/ ۲۸۴» آمده ایشان می‌فرمایند:

از شما براینم نقل شده که بعضی از برادران در مورد عبدالمحسن شریف صحبت رانده و بدو گفته: مردم احساء دوست دارند دستت را ببوسند در حالی که تو عمامه سبزی پوشیده‌ای. لازم است بدانید که انکار هر چیزی تنها بعد از آگاهی جایز است. و نخستین مرحله‌ی انکار این است که تو از مخالفت آن قضیه با امر خداوند آگاهی داشته باشی، اما انکار چیزی مثل بوسیدن دست، جایز نیست، زیرا این مسأله‌ای است که علما در مورد آن اختلاف نظر دارند، زید بن ثابت دست ابن عباس را می‌بوسید و می‌گفت: به ما امر شده که اینچنین با اهل بیت پیامبران رفتار کنیم، به هر حال برای آنها جایز نیست که قضایی را انکار نمایند که حکم خداوند در مورد آن را نمی‌دانند؛ و اما پوشیدن لباس سبز برای جدا کردن اهل بیت چیزی است که از قدیم وجود داشته تا کسی به آنها ظلم نکند، یا کسانی که آنها را

نمی‌شناسند در حقشان کوتاهی نکنند، و خداوند به نفع اهل بیت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم حقوقی را بر مردم واجب کرده است، و برای شخص مسلمان جایز نیست که حق آنان را پایمال نماید، و گمان کند که این توحید است! خیر بلکه این افراط است...).

اهل بیت شایسته‌ی هر فضیلتی هستند و این بر خوبی

اصل آنهاست و اینکه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از آنان است

ایشان می‌گویند^(۱): بر هر یک از ما و شما واجب است که علم و دانشش را در راه رضایت خدا و یاری رسولش صرف نماید، چون که خداوند متعال فرموده است:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ [آل عمران: ۸۱]. «و (به خاطر بیاورید) هنگامی را که خداوند، از پیامبران (و پیروان آنها)، پیمان مؤکد گرفت، که هرگاه کتاب و دانش به شما دادم، سپس پیامبری به سوی شما آمد که آنچه را با شماست تصدیق می‌کند، به او ایمان بیاورید و او را یاری کنید».

وقتی که خدای سبحان از انبیاء پیمان گرفته است که اگر به محمد صلی الله علیه و آله و سلم رسیدند به او ایمان بیاورند و یاریش کنند، پس ای امت پیامبر! ما باید چگونه باشیم؟ بنابر این لازم است هم به او ایمان بیاوریم و هم او را یاری نماییم، و انجام یکی بدون دیگری کافی نیست، و لازم است بدانیم که شایسته‌ترین و برترین مردم اهل بیته است که خداوند، پیامبر ما را از میان آنان مبعوث کرده و آنها را بر مردم دنیا برتری داده است، شایسته‌ترین اهل بیت به این امر نسل رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم هستند.

ایشان در اینجا بیان می‌کند که خداوند رسولش را که اساس اهل بیت است

۱- الرسائل الشخصية: ۳۱۲/۱ و «الرسالة: ۴۸».

مبعوث کرده و اهل بیتش را بر تمام مردم دنیا برتری داده است و در این رساله وقتی آنها را مورد خطاب قرار می‌دهد، وجود گروهی از اهل بیت نبوت را در عصر خود اثبات می‌کند، نه آنگونه که دشمنانش گمان می‌کنند که او وجود آنها را انکار می‌کند و معتقد است نسب پیامبر صلی الله علیه و آله قطع شده است.

وجوب صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت در هر نمازی

در رساله‌ی موسوم به «شرایط و ارکان و واجبات نماز: ۱۱/۱» و در عموم رساله‌هایش در حین ذکر صفت صلوات ابراهیمی چنین آمده است: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ». «پروردگارا! بر محمد و آل محمد درود بفرست همانگونه که بر ابراهیم درود فرستادی به راستی تو قابل ستایش و بزرگوار هستی».

درود از جانب خداوند ثنای او بر بنده‌اش در ملکوت اعلی است، همانگونه که بخاری در صحیحش از ابو العالیه حکایت می‌کند که گفت: درود خداوند ثنای او بر بنده‌اش در ملکوت اعلی است.

و در رساله‌ی موسوم به «آداب رفتن به نماز» و «صفة الصلاة: ۱۰/۱» چنین بیان می‌دارد: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ». «پروردگارا! بر محمد و آل محمد درود بفرست همانگونه که بر آل ابراهیم درود فرستادی به راستی تو ستوده و بزرگواری، و بر محمد و بر آل محمد برکت نازل کن همچنانکه بر ابراهیم و آل ابراهیم برکت نازل کردی به راستی تو ستوده و بزرگواری».

و همچنانکه هر مسلمانی می‌داند این دعا یکی از ارکان نماز است، و نماز

مسلمان جز با آن صحیح نیست و این دیدگاه شیخ محمد بن عبدالوهاب است. که بر آن دلیل آورده شد.

برای خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله بر امت حقوقی است که هیچ کس با آنان شریک نخواهد شد و آنان این شایستگی و نهایت محبت و دلسوزی را دارند که برای دیگران چنین نیست

شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمته الله جملات و عباراتی را از کتاب‌های شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمته الله جمع آوری نموده و تحت عنوان «مسائل لخصها الامام محمد بن عبدالوهاب من کلام شیخ الاسلام ابن تیمیه» آن را به چاپ رسانده است، ایشان ضمن آن رساله (۵۱/۱) می‌گوید: خانواده پیامبر صلی الله علیه و آله بر امت حقی دارند که سایر مردم شریک آن حق نیستند و استحقاق محبت و دلسوزی بیش از حدی هستند که سایر قریش چنین استحقاقی را ندارند و قریش استحقاق چیزی را دارند که قبایل دیگر چنین استحقاقی را ندارند، همچنانکه جنس عرب استحقاق آن چیزی هستند که سایر بنی آدم چنین استحقاقی را ندارند - تا آنجا که می‌گوید- به همین خاطر در میان بنی هاشم پیامبری وجود دارد که هیچ احدی از قریش به پای وی نمی‌رسد، و در میان قریش خلفاء و ... وجود دارد که در میان عرب بی‌نظیر هستند و در میان عرب از سابقین اولین کسانی هستند که در سایر ملتها شبیه و نظیری را ندارند.

این عقیده شیخ موافق عقیده این تیمیه است در رابطه با خاندان نبی و خانواده و نزدیکان اوست که مدعی حقوق و واجباتی مخصوص برای آنها است و سایر مردم را در آن حق بی‌بهره می‌داند و محبت و لطفی را برایشان واجب دانسته که سایر مردم استحقاق آن را ندارند. و این فضل خداست و به هر کس که بخواهد می‌دهد.

دادن لقب مرتضی به علی رضی الله عنه و اعتقاد به اینکه ایشان بافضیلت‌ترین یاران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشند

شیخ رحمته الله در ضمن رساله نخست از [الرسائل الشخصية: ۱۰/۱] می‌گوید: ایمان دارم به این که محمد صلی الله علیه و آله و سلم خاتم پیامبران و انبیاست، و ایمان هیچ بنده‌ای صحیح نیست تا زمانی که به رسالتش ایمان نیاورد، و به نبوتش شهادت ندهد؛ و اینکه برترین امتش ابوبکر صدیق، سپس عمر فاروق، سپس عثمان ذو النورین، سپس علی مرتضی و سپس بقیه عَشْرَة مَبْشُرَة... است.

شیخ محمد بن عبدالوهاب امام علی را چهارمین خلیفه از خلفای راشدین هدایت‌گر به حساب می‌آورد و لقب مرتضی را به او می‌دهد و اعلام می‌دارد که ایشان از برترین یاران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم است.

شهادت حسین رضی الله عنه در روز عاشوراء کرامتی از جانب خدا بود

شیخ رحمته الله در رساله «الرد علی الرافضة: ۴۸/۱» کلام زیبایی را از شیخ الإسلام ابن تیمیه و شاگردش ابن قیم در رابطه با مصیبت امت راجع به حسین و کشته شدن فجعش نقل می‌کند و با پافشاری بر صبر و دوری از جزع و فزع می‌گوید: شیخ الإسلام ابن تیمیه حنبلی حرانی: می‌گوید: خداوند من و شما را توفیق دهد، بدان که شهادت حسین در روز عاشوراء کرامتی بود از جانب خداوند که با آن او را گرامی داشت، و ارتقای درجه و مرتبه‌ای بود که خداوند بر وی ارزانی بخشید و خواری و ذلتی بود برای کسی که به او ظلم کرد و به او دست درازی کرد، و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم وقتی از او سوال شد که چه کسی از همه سخت‌تر بلا و آزمایش را می‌بیند؟

فرمود: انبیاء. سپس صالحان و سپس کسانی که از همه بیشتر به آنها شباهت دارند، و هر کس بر حسب دینش آزمایش می‌شود؛ اگر در دینش صلابت داشته باشد آزمایشش بیشتر می‌شود، و اگر در دینش سست و ضعیف باشد در مورد او تخفیف داده می‌شود، بلا و آزمایش همچنان با مومن همراهی می‌کند تا طوری بر زمین گام بردارد که لغزشی بر او نباشد. بنابر این مؤمن، وقتی که روز عاشوراء می‌رسد و مصیبت حسین را یادآور می‌شود مشغول استرجاع: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ گفتن می‌شود، همانگونه که خدای تعالی به او امر کرده است، تا به پاداشی نایل گردد که در ضمن این آیه وعده داده شده: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۷]. «اینها، همانها هستند که الطاف و رحمت خدا شامل حالشان شده؛ و آنها هستند هدایت‌یافتگان».

ثمره آزمایش و مصیبت و آنچه که خدا به صابرین وعده داده است وقتی ملاحظه می‌شود که خداوند می‌فرماید: ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [الزمر: ۱۰]. «که صابران اجر و پاداش خود را بی حساب دریافت می‌دارند».

و شهادت می‌دهد که آن بلا از جانب بلا دهنده بزرگ است، بنابر این احساس تلخی و سختی بلا از پیش دیدگانش زوده می‌شود. خداوند می‌فرماید: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ۴۸]. «در راه ابلاغ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن، چرا که تو زیر نظر ما و در حفاظت و رعایت کامل ما قرار داری».

به بعضی گفته شد: چه وقت زدن و آزار و قطع بر شما هموار می‌گردد؟ گفت: اگر ما بتوانیم کسی را راضی کنیم که او را دوست داریم بلا را راحتی، جفا را وفا، و محنت را نعمت محسوب می‌کنیم.

بنابر این شخص عاقل در آن هنگام چنین چیزی را فرا می‌خواند؛ مصایب و سختی‌ها و بلاهای دنیوی را کوچک می‌شمارد و خود را به خاطر مصیبتی که به او

رسیده دلداری می‌دهد و صبر اختیار می‌کند و تا آنجا که می‌تواند خود را به طاعات و اعمال صالح مشغول می‌کند، چون پیامبر صلی الله علیه و آله بر روزه روز عاشورا اصرار داشته است. پس فرد عاقل با لحاظ تمام اینها، اوقاتش را در انواع عبادات خاص می‌کند، شاید که از جمله دوستداران اهل بیت نوشته شود. و همچون جاهلان آن روز را به گریه و نوحه سرایی تبدیل نمی‌کند چون این کار نه از اخلاق اهل بیت نبوی است و نه از روش و سیره آنها و اگر از سیره آنها می‌بود امت اسلامی هر سال روز وفات پیامبرشان را در ماتم و عزا می‌گذراندند، این چیزى جز تزئین و اغوای شیطان نیست؛ شیخ چنین می‌افزاید^(۱): همانطور که برای دسته‌ای دیگر معارضه و دشمنی با کار آنها را زینت داده است، این روز را عید می‌گیرند و شروع به اظهار شادی و خوشحالی می‌کنند، به خاطر اینکه از نواصب متعصب بر علیه حسین و خانواده‌اش هستند، یا از جاهلانی هستند که فساد را با فساد و شر را با شر و بدعت را با بدعت مقابله می‌کنند، به همین خاطر شادی را اظهار می‌نمایند، و کارهایی از قبیل: حنا زدن، پوشیدن لباس نو، سر مه زدن، عیدی دادن، پختن غذاها و حبوبات خارج از عادات را به راه انداختند. و در آن روز کارهایی را می‌دهند که در جشن‌ها و اعیاد انجام می‌دهند و گمان می‌کنند که این کار سنت و عرف می‌باشد، در حالی که در سنت پیامبر صلی الله علیه و آله هیچ یک از این کارها پیشنهاد نشده است، و در رابطه با این کارها چیزی که به آن اعتماد شود و اثر صحیحی که قابل مراجعه باشد وجود ندارد؛ تا آنجا که می‌گوید: به همین خاطر آنها (نواصب) به خاطر جهلشان روز عاشورا را همچون مراسم اعیاد و جشن‌ها، جشن می‌گیرند و دسته دیگر (روافض) آن را عزا و ماتم می‌گیرند و در آن روز آهنگ ناراحتی و غم و اندوه سر می‌دهند، و هر دو دسته خطا کار و از سنت کنار رفته‌اند و دچار جرم و گناه شده‌اند. والسلام).

۱- کلام همچنان سخن ابن تیمیه است.

ابن قیم می‌گوید: و اما نسبت به احادیث مربوط به سر مه زدن، روغن زدن و عطر زدن در روز عاشورا باید گفت که این احادیث موضوع و جعلی هستند، دسته‌ای دیگر در مقابله با آنان آن را روز غم و اندوه و ماتم گرفتند و هر دو دسته بدعتگر هستند و از سنت کناره گرفته‌اند.

در اینجا شیخ سخنان دانشمندان قبل از خود را در بیان دیدگاه صحیح راجع به مصیبت اهل بیت نقل می‌کند و با اعتماد به قرآن و سنت صحیح رسول اکرم صلی الله علیه و آله آن را تأیید می‌نماید.

تعلیقی را برای کسانی جا می‌گذارم که در خصوص موقف ائمه‌ی هدی نسبت به اهل بیت علیهم السلام خواهان حق هستند، لازم به یادآوری است که بعضی از گروه‌ها به آنها افترا و دروغ بستند و دشمنی و عداوت با اهل بیت را به آنها نسبت داده و آنها را نواصب نامیده‌اند!!

این روایت حاوی فضیلت بزرگی برای علی رضی الله عنه می‌باشد

شیخ در کتابش تحت عنوان «التوحید: ۲۱/۱» داستان فتح خیبر در سال هفتم هجری را می‌آورد. ایشان می‌گویند: بخاری و مسلم هر دو از سهل بن سعد رضی الله عنه روایت کرده‌اند که: رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز خیبر می‌گفت: «پرچم اسلام را به کسی می‌دهم که خدا و رسولش را دوست دارد، و خدا و رسولش نیز او را دوست دارند، خداوند خیبر را به دست او فتح خواهد کرد. مردم آن شب را با بحث و گفتگو که پرچم به کدام یک از آنها داده می‌شود به سر بردند. وقتی که صبح شد پیش پیامبر رفتند و هر یک امیدوار بودند که پرچم به او داده شود. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: علی بن ابی طالب کجاست؟ گفتند: چشمش درد می‌کند، دستور داد علی را برایش احضار نمودند، در چشمانش، آب دهان ریخت، بلافاصله بهبود یافت طوری که گویا هرگز

بیمار نبوده است، آنگاه پیامبر صلی الله علیه و آله پرچم را به او داد و فرمود: با تائی، نزد آنان برو تا بدانجا برسی. سپس، آنها را به اسلام دعوت کن و از دستورات خدا با خبر ساز. سوگند به خدا، اگر یکی از آنان بوسیله تو هدایت شود، برایت از شتران سرخ رنگ، بهتر است». (یادآوری می شود که شتران سرخ رنگ، در آن زمان، نزد اعراب، از ارزش بسیار بالایی برخوردار بودند).

آنگاه در فواید این حدیث گفته: مسئله بیست و یکم: فضیلت علی رضی الله عنه.
و در مسایلی که آنها را خلاصه کرده: ۱/ ۱۵۳ می گوید: قول پیامبر صلی الله علیه و آله:
«لأعطين الراية...» صحیح ترین حدیثی است که در فضیلت او (علی بن ابی طالب رضی الله عنه) روایت شده است.

حدیث دیگری راجع به فضیلت علی رضی الله عنه

شیخ رحمته الله در کتابش تحت عنوان «مختصر زادالمعاد: ۲۷۶/۱» آن جا که سخن از حوادث غزوه تبوک است می گوید:
پیامبر صلی الله علیه و آله به جنگ تبوک رفت و علی را به جای خود تعیین کرد، علی گفت: برای چه مرا در میان زن و بچه ها جا می گذارید؟ گفت: مگر راضی نیستی که شما برای من به منزله هارون برای موسی باشی؟ و تنها فرقی این است که بعد از من پیغمبر دیگری نمی آید.

در اینجا قابل تصور نیست که در مورد محمد بن عبدالوهاب گفته شود که او دشمن علی و خاندانش است حال آنکه در اکثر کتابها و نوشته هایش فضایل او را بیان می کند.

فضیلتی بزرگ برای فاطمه زهرا رضی الله عنها اره تن رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم

شیخ رحمته الله در کتاب خود «مختصر زادالمعاد: ۱/ ۲۹۶» می گوید:
رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم با آمدن فاطمه رضی الله عنها شادی می شد و برای او بلند می شد، و
فاطمه نیز برای احترام پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بلند می شد.

فاطمه زهرا رضی الله عنها سرور زنان جهان

شیخ رحمته الله در کتاب «التوحید: ۱/ ۴۷» می گوید: سیزدهم: سخن پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به
بستگان و سایر امت: «لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا». «در حضور خداوند هیچ یک
از نیازهای شما را دفع نخواهم کرد». تا آن جا که گفت: «ای فاطمه دختر محمد! من
در حضور خداوند هیچ یک از نیازهایت را دفع نخواهم کرد».
وقتی که سید المرسلین تصریح می کند به اینکه او چیزی را از سرور زنان عالم
دفع نمی کند، و انسان ایمان دارد به اینکه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم جز حق نمی گوید. آنگاه به
آنچه در دلهای مردم معاصر واقع می شود نظر بیفکنند، توحید و غربت دین برایش
آشکار می شود.

این عقیده شیخ در مورد پاره تن پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فاطمه رضی الله عنها است: اینکه او در نزد
پدرش برترین انسان است و سرور زنان جهان می باشد.

نکوهش کسانی که نسب اهل بیت را از جهت حسن صلی الله علیه و آله انکار می‌کنند و آنها را دشمنان اهل بیت توصیف می‌نماید

ایشان در رساله «الرد علی الرافضة: ۲۹/۱» می‌گویند: و از سخنانشان این است که حسن بن علی دنباله نداشته و نسلش منقرض گشته و از نسل ذکور او هیچ کس باقی نمانده است، این سخن در میان آنان رواج پیدا کرده و بر آن اجماع کرده‌اند، آنها گفته‌اند این سخن نیازی به اثبات ندارد. و دسته‌ای از آنان ادعا می‌کنند که «الجاج» نیز به همین ترتیب نسلش منقرض شده و به این نتیجه رسیدند که امامت را به اولاد حسین منحصر کنند و از میان آنان نیز به دوازده نفر اکتفا نموده‌اند؛ و امامت افرادی دعوتگر از آل حسن را باطل می‌شمارند با وجود اینکه دارای فضل و جلال بوده و شرایط امامت را دارا بوده‌اند و مردم به آنها بیعت داده‌اند و از تبار پیامبر صلی الله علیه و آله هستند و از نظر علمی به درجه اجتهاد مطلق رسیده‌اند. خدا مرگشان بدهد چگونه افترا می‌زنند، این دشمنان آل بیت را ببین چگونه رسول خدا صلی الله علیه و آله و فاطمه را می‌آزارند با انکار نسب کسی که به طور قطع ثابت شده که از ذریه حسن صلی الله علیه و آله است و ثبوت نسب ذریه او متواتر است و بر هیچ خردمندی پوشیده نیست؛ در حالی که پیامبر صلی الله علیه و آله انکار انساب را از اعمال جاهلیت خوانده است و روایاتی وجود دارد که دال بر این است که مهدی از نسل حسن صلی الله علیه و آله است همچنانکه ابوداود و... آن را روایت کرده‌اند).

این است عقیده و باور شیخ که هر کس ذریه حسن صلی الله علیه و آله را انکار کند و امامت را در میان فرزندان او نفی نماید، در واقع امامت داعیان خاندان حسن را باطل دانسته، با وجود فضل و جلال و آراستگی‌شان به شرایط امامت و بیعت مردم با آنان و صحت نسبشان و نایل شدنشان به درجه اجتهاد... با ذکر این سخن (انکار نسب فرزندان حسن صلی الله علیه و آله) رسول خدا صلی الله علیه و آله و علی و فاطمه را آزار می‌دهند.

توصیف حسن بن علی رضی الله عنه به اینکه او سید است و خداوند به وسیله او بین دو گروه بزرگ از مسلمانان صلح برقرار می‌کند

شیخ در کتاب «مختصر السیره: ۳۲۱/۱» راجع به حوادث سال ۳۸ می‌گوید: مردم با حسن بیعت کردند و تا هفت ماه به عنوان خلیفه باقی ماند، آنگاه به طرف معاویه حرکت کرد. وقتی که دو گروه با هم برخورد کردند، حسن دانست که جز با کشتن بسیاری از افراد یکی از دو گروه دیگری غالب نخواهد شد. به همین خاطر او با معاویه صلح کرد، و بنا به شرایطی با او بیعت نمود و خلافت را به او واگذار کرد. معاویه آن شرایط و بیشتر از آن را نیز عهده‌دار شد. و مصداق آنچه که از پیامبر صلی الله علیه و آله ثابت شده است تحقق یافت که ایشان درباره حسن فرمود: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ». «این پسر من سید است و امید است که خداوند به وسیله او بین دو گروه بزرگ از مسلمانان صلح برقرار کند».

به این ترتیب ایشان معتقد است که بشارت پیامبر صلی الله علیه و آله به صلح بین مسلمانان بر دستان یکی از سادات آل بیت که حسن است تحقق پیدا کرد، و با معاویه در این سال صلح کرد و خلافت را به او واگذار نمود و با این کار از ریخته شدن خون مسلمانان جلوگیری کرد.

تنزیه اهل بیت علیهم السلام از قبایح و زشتیها

شیخ رحمته الله در رساله «الرد علی الرافضة: ۵۱/۱» می‌گوید: و از جمله اعتقاداتشان - نعوذ بالله - دشنام به صحابه بخصوص خلفای سه‌گانه است، آنها در کتاب‌های معتبرشان از مردی از اتباع هشام احول روایت می‌کنند که گفت: روزی نزد ابو عبدالله جعفر بن محمد بودم، مرد خیاطی از شیعیانش پیش او آمد و دو پارچه در دست داشت و گفت: ای پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله! یکی از دو جامه را دوختم و با هر بخیه سوزنی، خدای یگانه را به وحدانیت خواندم و دیگری را دوختم و با هر بخیه سوزنی، ابوبکر و عمر را لعنت کردم....

آنگاه آنچه را که شما دوست داشته باشی به تو نذر نمودم، از این دو هر کدام را دوست داری بردار و آن یکی را که دوست نداری رد کن.

صادق گفت: آن یکی را که با لعن ابوبکر و عمر تمام شده دوست دارم و دیگری را که با ذکر «الله اکبر» دوخته شده به خودت برمی‌گردانم.

بین آن دروغگویان فاسق چه چیز زشتی را در حق اهل بیت بیان می‌دارند. به این ترتیب ایشان اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله را از دروغ دروغگویان و نسبت سخنان زشت به آنان منزّه می‌کند. چگونه چنین چیزی ممکن است حال آنکه امام جعفر صادق در مورد جدش ابوبکر صدیق رضی الله عنه می‌گفت: «و لدنی أبو بکر مرتین». «ابوبکر دوبار مرا به دنیا آورد». می‌دانی برای چه؟

چون مادرش ام فروه دختر قاسم بن محمد بن ابوبکر بود، و زن قاسم دختر عبدالرحمن بن ابوبکر بود، به همین خاطر می‌گفت: ابوبکر دوبار مرا به دنیا آورد!

حق از علی بن ابی طالب علیه السلام و یارانش نزدیکتر بود تا به معاویه و یارانش علیهم السلام

در کتاب «مختصر السیره: ۳۲۱/۱» درباره حوادث سال سی و هشت می‌گوید: علی بن ابی طالب و یارانش از معاویه و یارانش به حق نزدیکتر بودند، با این حال هیچ یک از آنان از دایره ایمان خارج نشدند. این عقیده شیخ در رابطه با حادثه جنگی است که بین صحابه درگرفت، اینکه امام علی علیه السلام و یارانش در آن جنگ نزدیکتر به حق و صواب بودند، و هر دو دسته از ایمان خارج نشدند.... این به خاطر درک عاقلانه ایشان نسبت به آیات قرآن است، چون خداوند در قرآن می‌فرماید: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ [الحجرات: ۹]. «و هرگاه دو گروه از مؤمنان با هم به نزاع و جنگ پردازند، آنها را آشتی دهید».

خداوند آنها را مؤمن نامیده است علیرغم اثبات درگیریشان و نیز علی علیه السلام در جواب کسی که در مورد کسانی که با او جنگیدند پرسید؟ گفت: «إخواننا بغوا علينا». «برادرانمان بر ما سرکشی کردند»، علی علیه السلام آنها را برادر خود خواند.

علاقه شدید صحابه به دامادی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

شیخ در کتاب «مختصر السیره: ۳۰۶/۱» درباره حوادث سال هفدهم می‌گوید: «در آن سال عمر رضی الله عنه با ام کلثوم دختر علی بن ابی طالب رضی الله عنه ازدواج کرد، تا از این طریق به عنوان داماد پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم محسوب گردد.

شیخ رحمته الله این ازدواج مبارک را در کتابش ذکر می‌کند با بیان اینکه عمر رضی الله عنه تنها

خواستار خویشاوندی با نسب رسول الله صلی الله علیه و آله بود که در فرزندان علی و فاطمه باقی مانده بود، به دلیل بزرگواری و افتخار نسب نبوی کریم.

نواصب بد ذات، جاهل و ظالم هستند

شیخ رحمته الله در ضمن مسئله (۲۷) از کتاب «مسائل لخصها: ۲۵/۱» در سیاق نقل سخنان ابن تیمیه رحمته الله در مورد اینکه شیطان، گمراهی و ضلالت را برای بعضی از مردم زینت داده است، می‌گوید: «همچنانکه مشرکان تُرك را یاری دادند تا آنچه که در بغداد و ... با اهل بیت از فرزندان عباس و ... انجام دادند، پس قومی با آنها دشمنی کردند که یا از نواصب متعصب و دشمن حسین بودند، یا از جاهلانی که فساد را با فساد جواب دادند و روایاتی را در باب توسیع نفقه بر خانواده جعل کردند، اگر چه ایشان بد ذات‌تر و جاهل‌تر و ظالم‌تر بودند، ولی خداوند به عدل و احسان امر می‌کند.

می‌بینیم که شیخ هر کسی از نواصب نادان و ظالمی را که با اهل بیت دشمنی می‌ورزد و به آنها آزار می‌رساند، تحقیر می‌نماید. این موضع روشن و شفاف اوست در برابر کسی که دشمنی اهل بیت رسول الله صلی الله علیه و آله را ابراز می‌کند.

موضع دعوتگران سلفی در برابر اهل بیت علیهم السلام

اکنون جهت تبیین و توضیح منهج و روش این دعوت مبارک در برابر اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله پاره‌ای از سخنان فرزندان و پیروان شیخ را ذکر می‌نماییم.

کسی که به کتاب خدا، سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و روش اهل بیت دست آویزد در دنیا و آخرت گمراه و بدبخت نخواهد شد

امام عبدالعزیز بن سعود بن محمد رحمته الله می گوید: از عبدالعزیز بن سعود به جناب احمد بن علی قاسمی - خداوند شما را به آنچه که دوست دارد و بدان راضی است هدایت نماید-: نامه شما به دست ما رسید و به مضمون آن اطلاع یافتیم که بیان داشته‌اید: گروهی از اصحاب و پیروان ما تمسک به قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله از جانب پیروان مذهب اهل بیت شریف را نکوهیده‌اند. لازم است بدانید که تمسک و چنگ فرا زدن به کتاب خدا، سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و روش اهل بیت موجب سرفرازی در دنیا و آخرت و عدم گمراهی می‌باشد. اما لازم است ادعا را با عمل به اثبات رساند.

سپس می‌افزاید: اصل دین پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت ایشان عبارت است از اینکه: انواع عبادات تنها برای خدا به انجام رسانده شود، پس تنها او خوانده می‌شود، برای او نذر انجام می‌شود، قربانی تنها در راه او صورت می‌گیرد، باید تنها از او ترس و واهمه داشت و تنها بر او توکل شود، همچنانکه آیات قرآن نیز بیانگر همین واقعیت است: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [البقره: ۱۸]. «مساجد از آن خداست، پس هیچ کس را با خدا نخوانید».

خداوند می‌فرماید: ﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ [الرعد: ۱۴]. «دعوت حق از آن اوست! و کسانی را که (مشرکان) غیر از خدا می‌خوانند، (هرگز) به دعوت آنها پاسخ نمی‌گویند».

خداوند می‌فرماید: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶]. «ما در هر امتی رسولی برانگیختیم که: «خدای یکتا را بپرستید، و از طاغوت اجتناب کنید!».

خداوند می فرماید: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۲۵]. «ما پیش از تو هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر اینکه به او وحی کردیم که: معبودی بحق جز من نیست، پس تنها مرا پرستش کنید».

این توحید و یکتاپرستی اصل و اساس اهل بیت علیهم السلام است، هر کس مطابق آن رفتار ننماید پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت ایشان از او بریء می باشد. خداوند می فرماید: ﴿وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ [التوبة: ۳]. «و این، اعلامی است از ناحیه خدا و پیامبرش به (عموم) مردم در روز حج اکبر (روز عید قربان) که: خداوند و پیامبرش از مشرکان بیزارند».

و از جمله‌ی مذهب اهل بیت: برپاداشتن فرائض (نماز، زکات، روزه و حج) است، و همچنین امر به معروف، نهی از منکر، دوری از محرمات، محبت سابقین اولین از مهاجر و انصار و پیروان نیکوکار آنها نیز جزو مذهب اهل بیت محسوب می باشد، و از منظر آنها خلفای راشدین فاضل ترین سابقین اولین می باشند، همچنانکه محمد بن حنیفه و برخی دیگر از اصحاب از علی بن ابی طالب نقل کرده اند که گفته: «خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ». «بعد از پیامبر، ابوبکر و سپس عمر بهترین این امت اسلامی می باشند».

دلایلی که بیانگر فضیلت خلفای راشدین می باشند بیشتر از آن هستند که مورد حساب واقع شوند.

این است مذهب اهل بیت که بیان داشتیم، و شما نیز ادعا می کنید که به منهج اهل بیت تمسک نموده اید، در حالی که بر خلاف آنها رفتار نموده و مخالف آنها هستید، و اهل بیت از منهج و رفتار شما بریء است؛ زیرا کسی که مردگان را می خواند، برای رفع نیازهای روزانه و از بین بردن ناراحتیهایش به مردگان پناه می برد، شرک در مناطق آنها پدیدار گشته، بر قبر مردگان گنبد می سازند و همراه خدا آنها را

نیز فرا می‌خوانند، شرک همانند اصلی از اصول دینشان قرار گرفته، فرائض را ترک می‌نمایند، محرمات و منهیات را دنبال می‌کنند و اصحاب بزرگواری همچون ابوبکر، عمر و ... را مورد بی‌حرمتی و دشنام قرار می‌دهند چگونه ادعای پیروی از اهل بیت را اعلام می‌دارد^(۱).

امام رحمته در این کلمات درخشان بیان داشت که عقیده‌ی اهل سنت و جماعت همان عقیده‌ی اهل بیت است که بر کتاب خدا و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بنیان شده است، ایشان سخنان خود را با کلماتی آغاز نمودند که پر از محبت و احترام برای اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشد، نظر به اینکه فرمودند: لازم است بدانید که تمسک و چنگ فرا زدن به کتاب خدا، سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و روش اهل بیت موجب سرفرازی در دنیا و آخرت می‌باشد.

بدون شک قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم خواهان محبت و مودت اهل بیت هستند

شیخ عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب رحمته می‌گوید: راجع به اهل بیت و حکم ازدواج فاطمیه با غیر فاطمیه از اهل علم سؤال شد؟ در پاسخ اعلام داشتند: بدون شک در قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم محبت و مودت اهل بیت همانند یک واجب دینی اعلام شده، بنابراین محبت و مودت ورزیدن نسبت به آنها واجب و ضروری است، اضافه بر آن لازم است بدانیم که اسلام با نگاهی مساوی به همه‌ی مردم می‌نگرد، پس جز به تقوی هیچ احدی بر دیگری برتری ندارد، اما احترام، تقدیر و اجلال اهل بیت و سایر علما همانند یک حکم شرعی واجب است و هنگامی که با کسانی

همسطح خود از نظر سن و علم گرد می‌آیند نشانده‌شان در صدر مجلس، جلو انداختن آنها در احترام و راه رفتن و... لازم و ضروری می‌باشد^(۱).

باز می‌گوید^(۲): ما معتقد هستیم که علی بن ابی طالب از معاویه چه رسد به بنی امیه و بنی عباس بیشتر شایستگی مقام خلافت را داشتند، و همچنین معتقد هستیم که حسن و حسین سید و سرور جوانان بهشت می‌باشند، زیرا از پیامبر صلی الله علیه و آله روایت شده که فرمودند: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ». «حسن و حسین سید و سرور جوانان بهشت هستند».

و معتقدیم که آنها از یزید، بنی امیه و بنی عباس بیشتر شایستگی مقام خلافت را داشتند.

و باز در کتاب موسوم به «جواب أهل السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والزيدية» اهل بیت را در حد گسترده‌ای تمجید و تعریف نموده و بیان داشته که مذهب اهل سنت و جماعت به طور عام و علماء نجد به طور خاص بر آن است که نسبت به اهل بیت نهایت محبت و مودت دارند و جایگاه واقعی خود را به آنها بازمی‌گردانند و تمامی افترا و تهمت‌هایی که از جانب اهل بدعت بدانها نسبت داده شده لغو و باطل می‌نمایند... و از جمله سخنان ایشان در این خصوص به طور مختصر و کوتاه عبارت است از:

اهل سنت و جماعت که مطابق قرآن و سنت موضع‌گیری می‌نمایند از همه‌ی مردم بیشتر نسبت به اهل بیت محبت می‌ورزند و پیروی کردن از آنها را مایه‌ی افتخار و سرفرازی خود قلمداد می‌نمایند^(۳).

۱- الدرر السنیه: ۱/ ۲۳۲-۲۳۳.

۲- الدرر السنیه: ۱/ ۲۴۶.

۳- ج ۴ ط دار العاصمه - الرياض . ص: ۵۴.

و می‌گوید: همه‌ی اهل سنت ولایت علی و اهل بیت را می‌پذیرند و او را بر معاویه و کسانی که از معاویه نیز بزرگتر هستند تفضیل و برتری می‌دهند...^(۱)

و بیان داشته: سایر اهل سنت و جماعت ولایت علی و اهل بیت را پذیرفته و آنها را دوست دارند و در برابر بنی امیه - که علی را ناسزا می‌گویند - موقف نشان می‌دهند و آنها را از آن‌کار بازمی‌دارند، و کتابهایشان را با ثناگویی و اعلام محبت و مولات ایشان آراسته‌اند، و فضیلت علی و اهل بیت در همه‌ی کتابهای حدیث نیز ذکر شده است^(۲).

و باز گفته: اما سخن ایشان (اعتراض گیرنده): و از این رو شافعی هنگامی که بدعت‌گذاری را در میان اهل حق مشاهده نمود، فرمودند:

إِنْ كَانَ رَفُضًا حَبَّ آلِ مُحَمَّدٍ فَلْيَشْهَدْ الثَّقَلَانِ إِنِّي رَافِضِي

«اگر دوستی خاندان محمد رافضی بودن است، پس باید جن و انس گواهی دهند که من رافضی هستم».

همه‌ی اهل سنت و بسیاری از بدعت‌گرایانی همچون معتزله، مرجئه و غیره همین سخن شافعی را بیان داشته‌اند.

و همچنین همانند برخی از علما می‌گویند:

إِنْ كَانَ نَصْبًا حَبَّ صَحْبِ مُحَمَّدٍ فَلْيَشْهَدْ الثَّقَلَانِ أُنِي نَاصِبِي

«اگر دوستی اصحاب محمد نشانه ناصبی بودن است، پس باید جن و انس گواهی دهند به اینکه من ناصبی هستم».

بیت نخست: خوارج و برخی از بنی امیه را مخاطب قرار می‌دهد که نسبت به علی و اهل بیت ایشان نفرت و کینه به دل داشتند، و برخی از آنها کفر اهل بیت را اعلام می‌داشتند.

۱- ص: ۵۹.

۲- ص: ۶۱-۶۲.

و اما بیت دوم: رافضه و زیدیه را مخاطب قرار می‌دهد که برخی از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله را مورد نفرت و دشمنی خویش قرار می‌دادند...^(۱).

و ایشان گفته‌اند: اما آن دسته و گروهکی از بنی امیه که علی رضی الله عنه را مورد لعن و نفرت خویش قرار می‌دادند از نظر اهل سنت ظالم و فاسق محسوب می‌گردند، و اهل سنت از طریق تبلیغات و نقل روایتهای صحیحی راجع به فضیلت علی رضی الله عنه با آنها به مبارزه پرداخته‌اند.

آنها می‌خواستند با این کار زشت و شنیع خود، از مقام و منزلت علی رضی الله عنه بکاهند و محبت و مودت ایشان را از دل مردم بیرون آورند، اما خداوند خلاف هدف و انگیزه‌ی آنها را برای علی رضی الله عنه به ارمغان آورد و به مقام وی افزود. و اهل سنت و جماعت نیز فضائل ایشان را ظاهر نمودند و آن را در میان مردم منتشر کردند، پس در میان توده‌ی مردم چه رسد به افراد ویژه، مشهور گشت و در نتیجه همه‌ی اهل سنت نسبت به او محبت و مودت می‌ورزند و ولایت او را می‌پذیرند...^(۲).

و باز می‌گوید: بسیاری از اهل سنت معتقد هستند که علی رضی الله عنه در جنگ با معاویه رضی الله عنه و همراهانش بر حق بوده است، و همه‌ی آنها متفق هستند بر اینکه علی رضی الله عنه از معاویه رضی الله عنه و همراهانش به حق نزدیک‌تر بوده‌اند.^(۳)

و بیان می‌دارد: ماجرای حسین رضی الله عنه و اهل بیت ایشان مایه رفعت درجه و امتیازات او در برابر خداوند متعال می‌باشد.^(۴)

و در پاسخ به اعتراضی راجع به انحراف اهل سنت و جماعت از اهل بیت چنین بیان داشته:

۱- ص: ۶۲.

۲- ص: ۶۵.

۳- ص: ۶۹.

۴- ص: ۷۳.

این یک دروغ واضح و روشنی علیه اهل سنت و جماعت می‌باشد، زیرا آنها از اهل بیت منحرف نگشته‌اند، بلکه از اصول دین آنها محبت، موالات و صلوات بر اهل بیت نبوی در نماز و ... می‌باشد، و تنها جهت دوری از طولانی شدن بحث، از نقل قول آنها راجع به این قضیه صرف نظر می‌نمایم^(۱).

و می‌گوید: کسانی که در حق اهل بیت ظلم و ستم روا می‌دارند و با آنها و یا اینکه با یکی از آنها به جنگ و ستیز می‌پردازد از منظر اهل سنت و جماعت همانند ستمگر و ظالم شناخته می‌شود و هرگز بدانها محبت و مودت نمی‌ورزند، بلکه نهایت عداوت و دشمنی را با آنها در میان می‌گذارند و آنها را لعنت و نفرت می‌کنند، و کتابهای اهل سنت را می‌بینیم که نسبت به اهل بیت نهایت ادب و ثناگویی را رعایت نموده و برایشان دعای خیر خوانده^(۲).

و بعد از نقل احادیثی راجع به فضیلت اهل بیت می‌گوید: این احادیث بیانگر این است که اجماع اهل بیت همانند حجتی تلقی می‌شود و اینکه آنها بر باطل گرد هم نمی‌آیند، زیرا خداوند آنها را از باطل محفوظ می‌دارد همانگونه که امت اسلامی را بر گمراهی گرد نمی‌آورد^(۳).

و گفته: اهل سنت نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله محبت و مودت می‌ورزند و به تمامی صفاتی که در قرآن برای خداوند ذکر شده ایمان دارند تا آنجا که می‌گوید: زیرا اهل بیت از کتاب خدا جدا نگشته و با آن مخالفت نمی‌نمایند، همچنانکه در حدیث آمده که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضِ». «آنها هرگز از هم نمی‌شوند تا کنار حوض کوثر مرا ملاقات کنند»^(۴).

۱- ص: ۷۹.

۲- ص: ۷۷.

۳- ص: ۹۱.

۴- ص: ۱۰۵.

و بیان می‌دارد: و اما ادعای اینکه اهل سنت نسبت به ناسزاگویی در حق علی علیه السلام اعلام رضایت نموده‌اند یک دروغ و تهمت محض است و هیچ کس در این خصوص شک و شبهه‌ای ندارد، زیرا آنها از قدیم الایام تا به امروز با هر گونه ناسزاگویی در حق علی علیه السلام به جنگ و ستیز پرداخته‌اند...^(۱).

و پیرامون مسأله استسقاء گفته: فقهای اهل سنت گفته‌اند: توسل به افراد صالح جهت استسقاء سنت و مستحب می‌باشد، و بهتر و افضل‌تر این است که افراد صالح و نیکوکار را از میان خویشان پیامبر انتخاب نماییم.^(۲)

و باز نقل شده که راجع به آیه: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ۱۱۵]. «کسی که بعد از آشکار شدن حق، با پیامبر مخالفت کند، و از راهی جز راه مؤمنان پیروی نماید».

از شیخ عبدالله بن محمد سؤال شد: آنهایی که خداوند دستور داده از راه و منهجشان پیروی شود چه کسانی هستند؟ اگر در پاسخ بگویید: آنها اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله و رهروان منهج و روش آنهایند. باز می‌پرسیم: آیا علی بن ابی طالب، حس و حسین، صادق، باقر، نفس زکیه، حسن بن حسن و امثال آنها از نسل علی و فاطمه علیهم السلام از همان مؤمنانی محسوب می‌باشند که خداوند مخالفت با منهجشان را نکوهیده است؟ یا اینکه آنها جزو این افراد محسوب نمی‌گردند؟

در پاسخ فرمودند: علی بن ابی طالب، حسن و حسین، طلحه و زبیر، اصحاب بدر، معاویه بن ابوسفیان و همراهانش از اهل شام علیهم السلام اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله هستند، لذا قائل به ولایت همه‌ی آنها هستیم، از اختلافات آنها دوری می‌گزینیم و از خداوند طلب مغفرت برای اشتباهاتشان می‌نماییم، همانگونه که خداوند به ما دستور داده:

۱- ص: ۲۰۶.

۲- مجموعه الرسائل والمسائل النجدية: ۶۵/۱.

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [الحشر: ۱۰]. «(همچنین) کسانی که بعد از آنها (مهاجران و انصار) آمدند و می‌گویند: پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند ببامرز».

و همان سخن برخی از علما را تکرار می‌کنیم که گفته‌اند:

إِنْ كَانَ نَصَبًا حَبِّ صَحْبِ مُحَمَّدٍ فَلْيَشْهَدْ الثَّقَلَانِ أَنِّي نَاصِبِي

«اگر دوستی اصحاب محمد نشانه ناصبی بودن است، پس باید جن و انس گواهی دهند به اینکه من ناصبی هستم».

و در برابر کسانی که به دشمنی و نفرت و تبری از اهل بیت دستور می‌دهند، همان سخن برخی از علما را تکرار می‌نماییم که گفته‌اند:

إِنْ كَانَ رَفْضًا حَبِّ آلِ مُحَمَّدٍ فَلْيَشْهَدْ الثَّقَلَانِ إِنِّي رَافِضِي

«اگر دوستی خاندان محمد رافضی بودن است، پس باید جن و انس گواهی دهند که من رافضی هستم».

و اما سخن شما که می‌پندارید: ما منکر علم، دانش، اقوال و مذهب اهل بیت می‌باشیم و با مذهب زیدی (زید بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام) مخالف هستیم، این یک دروغ و بهتان بزرگی علیه ما است، زیرا زید بن علی از نظر ما جزو علماء این امت می‌باشد، لذا هرگونه منقولات صحیحی از او که موافق قرآن و سنت باشد با دل و جان آن را می‌پذیریم، و هر آنچه مخالف قرآن و سنت باشد هرگز بدان تن نمی‌دهیم، همچنان که با اقوال سایر ائمه نیز چنین برخورد می‌نماییم^(۱).

خواننده‌ی گرامی: با قلب و بینشی پر از محبت حق و حقیقت.. گوشه‌هایی متنفر از شنیدن دروغ و بهتان و چشمانی که عاشق برهان و دلیل است به نکات زیر توجه کن:

آیا کسی که محبت و موالات اهل بیت را واجب و ضروری می‌داند ممکن است که آنها را مورد نفرت و کینه قرار بدهد؟

آیا معقول است کسی که محبت و موالات اهل بیت را همانند اصلی از اصول دین قرار داده با آنها به دشمنی و حداوت پردازد؟

آیا ممکن است کسی که اجماع اهل بیت را حجت قلمداد نموده و اعلام داشته آنها بر گمراهی گرد نمی‌آیند با اهل بیت به مخالفت پردازد؟

محبت علی رضی الله عنه نشانه‌ی ایمان و نفرت از او نشانه‌ی نفاق است

شیخ سلیمان بن عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب رحمته الله می‌گوید: عبارت «يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ» خدا و رسولش را دوست دارد و خدا و رسولش نیز او را دوست دارند) بیانگر فضیلت سترگی برای علی رضی الله عنه می‌باشد، زیرا این گواهی پیامبر صلی الله علیه و آله برای ایشان است. و همچنین بیانگر آن است که علی رضی الله عنه به طور کامل از پیامبرش تبعیت و پیروی نموده و به درجه‌ای دست یافته که خدا او را دوست داشته باشد، از این رو محبت او نشانه‌ی ایمان و نفرت از او نشانه‌ی نفاق می‌باشد^(۱).

و باز گفته: و علی ابن ابی طالب همان امام ابوالحسن هاشمی عموزاده پیامبر صلی الله علیه و آله و همسر فاطمه‌ی زهراء دختر پیامبر صلی الله علیه و آله است که نام اجدادش ابوطالب عبدمناف بن عبدالمطلب بن هاشم قریشی می‌باشد، ایشان از سابقین اولین به اسلام است که در جنگ بدر و بیعت‌الرضوان شرکت داشته و یکی از آن ده نفر می‌باشد که در دنیا گواهی بهشت برایشان اعلام شد و خلیفه‌ی چهارم از خلفای راشدین می‌باشد. ایشان دارای فضائل و مناقب بسیاری هستند و در ماه رمضان سال چهلیم هجری به دست ابن ملجم خارجی به درجه شهادت نائل آمدند^(۲).

۱- تیسیر العزیز الحمید: ۱۰۷/۱. حافظ نیز همین مفاهیم را ذکر نموده است.

باز در همان رساله آمده است: «عبارت: از علی بن حسین» یعنی: فرزند علی بن ابی طالب معروف به زین العابدین علیه السلام که از میان اقوام و خویشان خود بزرگترین و داناترین تابعین به شمار می آید. زهری می گوید: از میان اهل قریش بافضیلت تر از او را ندیده‌ام و بنا به قول صحیح ایشان در سال (۹۳ هـ) وفات فرمودند. پدر ایشان حسین، نوه و ریحانه‌ی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می باشد که روایاتی از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نقل نموده و در روز عاشوراء سال ۶۱ هـ در سن ۵۶ سالگی به درجه‌ی شهادت نائل آمدند^(۱).

این همان عقیده‌ای است که امام محمد بن عبدالوهاب فرزندان و نوه‌های خود را بر آن تربیت نمود که اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست بدارند و حق آنها را شناخته و آنها را در مقام و منزلتی قرار بدهند که خدا و رسولش بدانها داده است.

اهل مدینه و اهل بیت علیهم السلام گردانندگان سنت می باشند

شیخ عبدالرحمن بن حسن آل الشیخ رحمته الله در کتاب «فتح المجید» هنگام شرح (باب ما جاء في حماية المصطفى صلی الله علیه و آله و سلم جناب التوحید و سده کل طریق یوصل إلى الشرك) سخنی به مضمون زیر از شیخ الاسلام ابن تیمیه را نقل می کند:

شیخ الاسلام رحمته الله گفت: اهل مدینه و اهل بیت که از خویشان و همشهریان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم هستند گردانندگان سنت می باشند، زیرا آنها از سایر مردم بیشتر بدان نیاز داشتند، پس آنها سنت را در کنترل خود قرار دادند^(۲).

و در باب منکر چیزی از اسماء و صفات می گوید: علی: امیر مؤمنان فرزند

۱- ۳۰۹/۱.

۲- تحقیق: د. ولید بن عبدالرحمن آل فریان ط. دار الصمیعی (۴۲۹/۱).

ابی طالب، پدر حسن و یکی از خلفای راشدین می باشد^(۱).

اینک یکی از نوه‌های شیخ محمد بن عبدالوهاب است که از شیخ الاسلام نقل قول می نماید و برای او اقرار می نماید که اهل بیت با توجه به اینکه از خویشان و همشهریان پیامبر ﷺ هستند گردانندگان سنت می باشند و آن را در زیر نظر خود قرار داده اند، ایشان به خاطر شناختی که راجع به حق اهل بیت پیامبر ﷺ و تقدیر و احترام از آنها را دارد و پیروی از دستورات خداوند و پیامبرش را واجب می داند معتقد است که علی بن ابی طالب یکی از خلفای راشدین می باشد و از سابق ترین سابقین است.

راجع به فضائل اهل بیت احادیث بسیاری به درجه صحت رسیده

فرزندان امام محمد بن عبدالوهاب و شیخ حمد بن ناصر معمر می گویند: و اما در پاسخ سؤال راجع به فضائل اهل بیت پیامبر ﷺ می گوئیم: راجع به فضائل اهل بیت احادیث بسیاری به درجه صحت رسیده؛ لازم به ذکر است که بسیاری از احادیث جعلی راجع به فضائل اهل بیت از نظر حفاظ مردود شمرده شده اند و آن را صحیح قلمداد ننموده اند، اما همان روایات صحیح راجع به فضائل آنها کافی است^(۲).

۱- ۶۷۴ / ۲ - ۱

۲- الدرر السنية: ۱ / ۲۰۸.

علی علیه السلام خلیفه‌ی چهارم از خلفای راشدین می‌باشد

هنگامی که راجع به هجرت مسأله‌ای از سلیمان بن سحمان^(۱) پرسیدند، در پاسخ گفت: ... و هر کس آن را عیب شمارد و یا آن را انکار نماید در واقع از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله به خصوص علی بن ابی طالب علیه السلام عیب گرفته است، در حالی که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهدیین من بعدی، تمسکوا بها وعضوا علیها بالنواجذ، وإیاکم ومحدثات الأمور، فإن کل محدثة بدعة وکل بدعة ضلالة». «به سنت من و سنت خلفای هدایت‌یافته‌ی هدایت‌دهنده‌ی بعد از من چنگ زنید و آن را محکم بگیرید و از دست ندهید، و از نوآوری در دین بپرهیزید، زیرا هر گونه نوآوری دینی بدعت، هر بدعتی گمراهی است». و علی علیه السلام خلیفه‌ی چهارم از خلفای هدایت‌یافته‌ی هدایت‌دهنده می‌باشد که پیامبر صلی الله علیه و آله به ما دستور داده سنت و هدایت آنها را فرا چنگ خود قرار دهیم. پس هر کس منکر آنچه باشد که ذکر نمودیم و از آن عیب و نقص بگیرد، اشتباه کرده و بهره‌ای از علم و دانش نبرده است و از چیزی حرف زده که نسبت بدان بی‌آگاه و نادان است^(۲).

و در کتاب «الضیاء الشارق» تحت حدیث استسقاء عمر رضی الله عنه به دعای عباس رضی الله عنه عمومی پیامبر صلی الله علیه و آله چنین می‌گوید: ... و بعد از وفات پیامبر صلی الله علیه و آله به دعای عباس توسل نمودند و استسقاء (طلب باران) کردند. و از این رو علماء گفته‌اند: استسقاء با

۱- ایشان دانشمندی فهیم و دعوتگر شاعر هستند و اهل منطقه عسیر جنوب جزیره عربی می‌باشند

که در سال ۱۳۴۹ هجری وفات فرمودند.

توسل به افرادی نیکوکار و اهل دین مستحب و سنت است. و بهتر آن است که به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم توسل شود^(۱).

در هنگام شرح حدیث «أذكركم الله في أهل بيتي»^(۲) می گوید: ... این حدیث بیانگر تشویق و تحریک مسلمانان است برای اینکه نسبت به اهل بیت محبت و مودت داشته باشند، ولایت آنها را بپذیرند و حقوق آنها را ضایع نمایند...^(۳).

شیخ، در این عبارات ارزشمند و پرفایده بُرد و مسافت محبت پیروان این دعوت را - که امتدادی برای منهج سلف صالح اهل سنت و جماعت می باشند- نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بیان داشت، ایشان انکار سنت خلیفه‌ی هدایت یافته‌ی هدایت‌دهنده را کاری زشت و شنیع می‌شمارد و خطر آن کار را چنین به تصویر می‌کشد که فرمودند: اشتباه کرده و بهره‌ای از علم و دانش نبرده است و از چیزی حرف زده که نسبت بدان بی‌آگاه و نادان است. و در خصوص مسأله‌ی استسقاء نیز سخنانی ارائه دادند که بیانگر تعظیم و بزرگداشت اهل بیت عليهم السلام می‌باشد.

محبت اهل بیت از چند طریق واجب است

شیخ عبدالرحمن بن ناصر بن سعدی رحمته الله در شرح سخنان شیخ الاسلام ابن تیمیه راجع به موضع اهل سنت و جماعت در برابر اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می گوید: محبت اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از چند طریق واجب و ضروری است: از جمله: به خاطر اسلام، فضیلت، سوابق، خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم تشویق و تحریک پیامبر

۱- تحقیق: عبدالسلام آل عبدالکریم ط: دار العاصمة ۱۴۲۱هـ (ص: ۵۵۲).

۲- مسلم: ۲۴۰۸.

۳- الحجج الواضحة الإسلامية. تحقیق: محمد الفوزان ط: مكتبة الرشد ۱۴۲۰هـ، ص: ۳۱۲.

برای محبت آنها و اینکه محبت آنها نشانه‌ی محبت پیامبر صلی الله علیه و آله است^(۱).

به سخنان این علامه‌ی محقق نگاه کنید که بیان داشته محبت اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله از چند طریق نه از یک طریق واجب گشته است، و این نشانه‌ی نهایت محبت و مودت ایشان نسبت به خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله می‌باشد.

محبت اهل بیت واجب است بیشتر از سایر مسلمانان باشد

شیخ محمد بن ابراهیم رحمته الله تحت عنوان «فضیلت اهل بیت و اعتدال در محبت آنها» می‌گوید:

- فضیلت اهل بیت واضح و معلوم است و دلایل امتیازاتی نیز که آنها به خاطر خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله کسب کرده‌اند، واضح و آشکار است، بنابر این واجب است محبت آنها نسبت به سایر مسلمانان بیشتر باشد.

این است عقیده‌ی یکی از نوه‌های معاصر شیخ محمد بن عبدالوهاب - رحمهم الله اجمعین - که عبارت است از اینکه: محبت اهل بیت واجب است بیشتر از سایر مسلمانان باشد.

استفاده از دو کلمه‌ی «سید» و «شریف» برای منتسبین به اهل بیت

در سخنان امام محمد بن ابراهیم آل‌الشیخ به وفور دیده می‌شود که ایشان از دو کلمه‌ی «سید» و «شریف» برای منتسبین به اهل بیت استفاده نموده است، حال جهت

۱- التبیهات الطیفة فیما احتوت علیه العقیدة الواسطیة من المباحث المنیفة : ص: ۱۲۱.

تبیین و توضیح احترام، بزرگداشت و نهایت محبت این امام بزرگوار برای اهل بیت از کتاب «مجموع الفتاوی» برخی از سخنان ایشان در این خصوص را نقل می‌نمایم:

ایشان بیان داشته‌اند: «الحمد لله والصلاة والسلام على من لا نبي بعده» و بعد: ناصر بن صامل شریف راجع به برپاداشتن جمعه در مسجد واقع در محله‌ی حزم از روستاهای رنیه از من سؤال کرد...^(۱).

و باز می‌گوید: ... و سید بزرگوار شیخ عباس مالکی و فضیلت شیخ محمد حرکان رئیس دادگستری بزرگ جده به مشارکت محمد بن لادن مدیر تأسیسات حکومتی، محمد صالح قزار، حسین عجاج معلم و دو مهندس فنی طارق شواف و طه قرملی پیرامون توسعه‌ی اردوگاه ...^(۲).

و گفته: از محمد بن ابراهیم به بزرگواران یاران فضیلت مشایخ کرام: شیخ عبدالله بن جاسر رئیس هیئت تشخیص مکه، شیخ سلیمان بن عبید رئیس دادگستری بزرگ مکه، شیخ سید علوی عباس مالکی مدرس مسجد حرام، شیخ عبدالعزیز بن فوزان عضو هیئت تشخیص مکه مکرمه ...

«السلام علیکم ورحمة الله و برکاته.. و بعد: ...»^(۳).

و بیان داشته: از محمد بن ابراهیم به شخصیت برجسته و شریف جناب مکرم بن عبدالکریم راجحی (خدا او را محفوظ بدارد): السلام علیکم ورحمة الله و برکاته.. و بعد:

راجع به استفتای شما در خصوص ازدواج دخترت با فردی از غیر اشراف اطلاع یافتم...^(۱).

۱- مجموع فتاوی و رسائل الشیخ محمد بن ابراهیم: ۳۲/۳.

۲- مجموع فتاوی و رسائل شیخ محمد بن ابراهیم: ۱۳/۵.

۳- مجموع فتاوی و رسائل شیخ محمد بن ابراهیم: ۱۷۲/۵.

و گفته: از محمد بن ابراهیم به حضرت سید علی البار محترم:
«السلام علیکم ورحمة الله و برکاته.. و بعد:...»^(۲).

راجع به استفتای شما در خصوص رباط وقف شده بر سادات علوی به موجب آنچه که وقف کننده مشروط دانسته و کپی آن در پیوست نامه می باشد... .

و بیان داشته: و با اطلاع بر قواله وقف که از دادگستری مکه با شماره (۳۱) مؤرخه ۱۳۳۱/۱/۲۰ و شماره (۱۲۸) مؤرخه ۱۳۳۱/۱۲/۱۹ ه و آنچه متضمن آن اولاً سید عبدالله دباغ می گوید که برادرش محمد، ناظر بر رباطهایی بوده و فوت کرده و آن رباط زنی شریفه بنام لبابه دختر سلطان اسماعیل واقع شده در مکه محله اجیاد، و وقف دیگر واقع شده در محله شامیه با خط سویقه، و وقف دیگر واقع شده در شعب عامر که واقف آن سلطان مغرب حسن بوده، و مصاریف وقف و شرطهای آن را ذکر کرده

و بیان داشته: از محمد بن ابراهیم به حضرت استاد سید علوی مالکی محترم:
السلام علیکم ورحمة الله و برکاته.. و بعد:

نامه‌ی شما به مورخه‌ی (۷۵/۲۹) همراه نسخه‌ای از مجموعه تألیفات شما به دست ما رسید و در صفحات (۱۷۳ و ۷۴ و ۷۵) بحث (التحذیر من التبشیر) را مطالعه کردم و آن را همانند بهترین بحث تلقی نمودم. خداوند شما را توفیق دهد و از پاداش نیک محروم نگرداند...^(۳).

آیا ممکن است افراد منصف بعد از این بگویند: شیخ محمد بن عبدالوهاب و پیروانش نسبت به اهل بیت علیهم السلام نفرت و کینه به دل دارند؟!..

۱- مجموع فتاوی و رسائل شیخ محمد بن ابراهیم: ۱۲۱/۱۰.

۲- مجموع فتاوی و رسائل شیخ محمد بن ابراهیم: ۷۴/۹.

۳- مجموع فتاوی و رسائل شیخ محمد بن ابراهیم: ۱۲۰/۱۳-۱۲۱.

فضیلت علی علیه السلام و مناقب فراوان او

علامه عبدالرحمن بن قاسم نجدی رحمته الله راجع به مسأله‌ی تحریم زکات بر بنی هاشم می‌گوید: پیامبر صلی الله علیه و آله علت آن را چنین بیان داشت که زکات پلیدی مردم است و بر او صلی الله علیه و آله و بنی هاشم و موالیهایشان حرام می‌باشد، زیرا آنها مردمانی شریف هستند (۱).

و در شرح حدیث: پرچم را به کسی می‌دهم که خدا و رسولش را دوست دارد، و خدا و رسولش نیز او را دوست دارند، خداوند خبیر را به دست او فتح خواهد کرد. مردم آن شب را با بحث و جستجوی اینکه پرچم به کدام یک از آنها داده می‌شود به سر بردند. وقتی که صبح شد نزد پیامبر رفتند و هر یک امیدوار بودند که پرچم به او داده شود. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: علی بن ابی طالب کجا است؟

بیان داشته که: این حدیث بیانگر فضیلت علی و فراونی مناقب وی می‌باشد، زیرا پیامبر صلی الله علیه و آله به طور خاص برای او گواهی دادند... تا آنجا که می‌گوید: این حدیث بهترین دلیلی است علیه نواصبی (امثال خوارج) که ولایت او را نمی‌پذیرند، یا اینکه او را تکفیر می‌نمایند و یا اینکه او را فاسق می‌شمارند... (۲).

عقیده‌ی همه‌ی اهل سنت و جماعت و همچنین عقیده‌ی شیخ محمد بن عبدالوهاب و پیروانش بر این است که هر کس ولایت علی علیه السلام را نپذیرد و بدان اقرار ننماید ناصبی و بدعت‌گرا است.

۱- حاشیه‌ی شماره ۴ کتاب (الروض المرعب: ۳۳۰/۳).

۲- حاشیه‌ی ایشان بر کتاب التوحید. ص: ۶۱.

فاطمه علیها السلام از زنان کامل و سید زنان بهشت است

در [فتاوی اللجنة الدائمة: ۳/۲۳۵] آمده که پیامبر ﷺ به فاطمه مژده داد که ایشان سید و بزرگ زنان بهشت می باشند.

و در [فتاوی و مقالات ابن باز: ۷/۴۰۲] آمده: ... از میان مردها افراد زیادی به درجه‌ی کمال دست یافته‌اند، اما محمد ﷺ از همه‌ی آنها کامل‌تر و فاضل‌تر است، زیرا در روایت صحیحی از پیامبر ﷺ نقل شده که فرمودند: «كَمَلْ مِنْ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَآسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ، وَفَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ التَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ».

«مردهای زیادی به درجه‌ی کمال رسیده‌اند، اما از میان زنان جز مریم دختر عمران و آسیه دختر مزاحم (همسر فرعون) زن دیگری به آن درجه دست نیافته است، و فضل و برتری عایشه بر سایر زنان مانند فضل و برتری آب‌گوشت بر سایر غذاها است».

و در روایاتی دیگر به ثبوت رسیده که پیامبر ﷺ فرمودند: خدیجه دختر خویلد رضی الله عنها مادر فرزندان پیامبر ﷺ جزو زنان کامل می باشد و به همین سان راجع به فاطمه دختر پیامبر ﷺ نیز به ثبوت رسیده که فرمودند: ایشان سید زنان اهل بهشت می باشند، پس اینان (پنج زن ذکر شده) زنانی هستند که در میان سایر زنان به درجه‌ی کمال دست یافته‌اند.

عقیده‌ای که پیروان امام محمد بن عبدالوهاب بدان ایمان دارند و دانشمندان فرهیخته‌ی ایشان بدان تصریح می نمایند عبارت است از اینکه: فاطمه‌ی زهرا علیها السلام جزو زنان کامل و سید زنان بهشت می باشد.

علی بن ابی طالب رضی الله عنه بزرگترین هدایت دهنده است

شیخ حمود بن عبدالله تویجری رحمته الله می گوید: ... و اما اجماع: اهل سنت و جماعت اجماع نظر دارند بر اینکه خلفای راشدین مهدیین نامی است برای ابوبکر، عمر، عثمان و علی ...^(۱)

و گفته: و لازم است بدانید که عیسی بن مریم بعد از رسول خدا فاضل ترین هدایت دهنندگان است، و بعد از ایشان نیز ابوبکر و عمر و عثمان و علی رضی الله عنهم بزرگترین هدایت دهنندگان می باشند^(۲).

و باز گفته: اهل سنت قائل به ولایت همه‌ی مؤمنان هستند، فضیلت و ارزش اصحاب را می شناسند، حقوق آنها و اهل بیت را مراعات کرده و به کردار افرادی همچون مختار بن ابی عبید و ... از دروغگویان و حجاج و ... از ستمگران راضی نمی باشند^(۳).

شیخ محمد بن عبدالوهاب و پیروانش خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله را دوست دارند و محبت آنها را وسیله‌ی تقرب به خدا قرار می دهند

از امام عبدالعزیز ابن باز رحمته الله سؤال شد:

آیا صحیح است که وهابیون با اهل بیت دشمنی می ورزند و از مقام سید مخلوقات می کاهند؟ و حقیقت دعوت وهابیون چیست؟ و چرا به این شکل می جنگند؟

۱- الاحتجاج بالاثر علی من انکر المهدی المنتظر: ص: ۱۷.

۲- ص: ۱۱۳.

۳- ص: ۷۰۹.

در پاسخ گفتند: شیخ محمد رحمته و پیروان تلاشگر ایشان اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله را دوست داشته و قائل به فضل آنها می‌باشند، ایشان با توسل به محبت اهل بیت و دعای مغفرت، رحمت و رضایت برای افرادی همچون عباس بن عبدالمطلب عموی پیامبر صلی الله علیه و آله و فرزندان ایشان، و افرادی همچون خلیفه‌ی چهارم علی بن ابی طالب رضی الله عنه و فرزندان ایشان (حسن و حسین و محمد رضی الله عنه) و سایر اهل بیت که در توحید، اطاعت از خدا و بزرگداشت شریعت الهی رهرو آنها بوده‌اند، به خداوند تقرب می‌جویند^(۱).

و ضمن رساله‌ی دیگری^(۲) می‌گوید: و از این طریق ماجرای میان علی و معاویه رضی الله عنه به وقوع پیوست، از نظر اهل سنت علی رضی الله عنه بر حق بوده و در اجتهاد خود دو اجر را کسب نموده، و معاویه رضی الله عنه و همراهانش اشتباه کرده‌اند و علیه علی رضی الله عنه شورش نموده، اما ایشان خواهان حقیقت بوده و اجتهاد نموده، لذا یک اجر و پاداش را می‌گیرد. خداوند از همه‌ی آنها راضی باد.

و در رساله‌ی دیگری^(۳) می‌گوید: ... پیامبر صلی الله علیه و آله روز عرفه در حجة الوداع خطاب به مردم فرمودند: «إني تارك فيكم ما لن تضلوا إن اعتصمتم به: كتاب الله. ويقول صلی الله علیه و آله أيضاً: إني تارك فيكم ثقلين: كتاب الله فيه الهدى والنور فخذوا بكتاب الله واستمسكوا به وأهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي». «در میان شما کتاب خدا (قرآن) را جا گذاشته‌ام که اگر بدان چنگ فرازنید هرگز گمراه نخواهی شد) و در روایت دیگری آمده که فرمود: (من دو چیز گرانبها را در میان شما جا می‌گذارم: نخست کتاب خدا (قرآن) است که حاوی هدایت و نور می‌باشد، پس کتاب خدا را بگیرید و بدان تمسک جویند. و دیگری: اهل بیتم است، در حق اهل بیتم خدا را به یاد شما می‌آورم».

۱- از جمله سؤال‌های روزنامه‌ی «المسلمون» ۱۴/۳/۱۲.

۲- مفهوم الاحادیث المتعلقة بالفتن: ۳۶۳/۷.

۳- الوصية بكتاب الله القرآن الكريم: ۱۴/۹.

مراد پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از اهل بیت: همسران و خویشاوندانش از بنی هاشم است، راجع به اهل بیتش خدا را به یاد مردم می آورد که نسبت به آنها با مهربانی و نیکوکارانه رفتار نمایند، آنها را اذیت و آزار نرسانند و تا وقتی که بر دین اسلام ماندگار باشند و از شریعت الهی تبعیت نمایند حقوق آنها را بپردازند. و باز آمده ^(۱) که:

س: کلمه «یا سید فلان» در میان ما به وفور استعمال می شود، زیرا شخص مخاطب با خانواده‌ی مشخصی فامیل می باشد، آیا این حرف صحیح است؟
ج: اگر با این نام شناخته شده باشد اشکالی ندارد؛ زیرا کلمه‌ی «سید» برای رئیس، فقیه، دانشمند و نسل فاطمه از فرزندان حسن و حسین استعمال می شود و در میان مردم رایج گشته است. لازم به ذکر است که عرب رئیس قوم خود را «ساده» می نامند. و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نیز از اعراب‌های اطراف مدینه که به خدمتش می رسیدند، می پرسید: ای بنی فلان سید شما کیست؟ یعنی رئیس شما کیست؟

و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم راجع به حسن رضی الله عنه فرمود: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ...». «این فرزند من سید است و امید دارم که خداوند به وسیله‌ی او میان دو گروه بزرگ از مسلمانان صلح و آشتی برقرار نماید».

این عقیده‌ی شیخ محمد بن عبدالوهاب است که از کتاب خدا و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم استنباط نموده و بدان باور داشت و آن را در کتابهایش منتشر می نمود، و همه‌ی پیروان و دوستدارانش نیز همین عقیده را دنبال کردند و از آن پیروی نمودند، اینک امام معاصر با کمال وضوح و روشنی تصریح می نماید و می گوید:

شیخ محمد رحمته الله و پیروان تلاشگر ایشان اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست داشته و قائل به فضل آنها می باشند، ایشان با توسل به محبت اهل بیت و دعای مغفرت،

رحمت و رضایت برای افرادی همچون عباس بن عبدالمطلب عموی پیامبر صلی الله علیه و آله و فرزندان ایشان، و افرادی همچون خلیفه‌ی چهارم علی بن ابی طالب رضی الله عنه و فرزندان ایشان (حسن و حسین و محمد رضی الله عنه) و سایر اهل بیت که در توحید، اطاعت از خدا و بزرگداشت شریعت الهی رهرو آنها بوده‌اند، با محبت آنها به خداوند تقرب می‌جویند.

محبت اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله یکی از اصول اهل سنت و جماعت است

علامه شیخ محمد بن عثیمین رحمته الله می‌گوید: ... ظاهراً کلمه‌ی «سید» برای نسل پیامبر صلی الله علیه و آله یعنی فرزندان فاطمه رضی الله عنها از دختر و پسر استعمال می‌شود. و کلمه‌ی «شریف» نیز برای آنها بکار برده می‌شود، و برخی اوقات کلمه‌ی «شریف» برای هاشمی استفاده می‌شود^(۱).

و گفته: اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله عبارتند از؛ همسران ایشان و همه‌ی خویشاوندانش که زکات بر آنها حرام است، امثال: خاندان علی، جعفر، عباس و ...؛ و آنچه واجب است که در برابر آنها انجام شود محبت، احترام و بزرگداشتشان می‌باشد، زیرا آنها به خدا ایمان داشتند و از خویشان پیامبر صلی الله علیه و آله می‌باشند و پیامبر صلی الله علیه و آله راجع به آنها چنین توصیه فرموده: «أَدَّكْرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي». «راجع به اهل بیت خدا را به یاد شما می‌آورم».

و به خاطر اینکه محبت و بزرگداشت آنها نشانه‌ی ایمان است؛ زیرا پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: «وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحِبُّوكُمْ لِلَّهِ وَلِقَرَابَتِي». «به خدا سوگند تا وقتی که شما را به خاطر خدا و به خاطر خویشاوندی با من دوست نداشته باشند، ایمانشان

کامل نخواهد شد»^(۱).

و باز در شرح «لمعة الاعتقاد» بیان می‌دارد: این چهار نفر خلفای هدایت یافته و هدایت دهنده‌ای هستند که پیامبر ﷺ در حق آنها فرمود: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ مِنْ بَعْدِي عَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ». «به سنت من و سنت خلفای هدایت یافته‌ی هدایت‌دهنده‌ی بعد از من چنگ فرازنید و آن را محکم با دندان بن خود بگیرید»^(۲).

و باز در همان نوشتار بیان داشته: حسن، حسین و ثابت بن قیس نیز از کسانی هستند که پیامبر ﷺ برای آنها گواهی بهشت دادند.

پیامبر ﷺ فرمودند: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۳). «حسن و حسن سید و رئیس جوانان اهل بهشت هستند».

و خطاب به ثابت بن قیس فرمودند: «إِنَّكَ لَسْتَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَلَكِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۴). «شما از اهل دوزخ نیستی، بلکه از اهل بهشتی».

حسن نوه و ریحانه‌ی پیامبر ﷺ است، ایشان امیر مؤمنان بن امیر مؤمنان علی بن ابی طالب رضی الله عنه هستند، در ۱۵ رمضان سال سوم هجری چشم به دنیا گشودند و در ربیع الاول سال (۵۰ هـ) در شهر مدینه وفات فرمودند و در قبرستان بقیع دفن شدند. و حسین نیز نوه و ریحانه‌ی پیامبر ﷺ است، ایشان فرزند علی بن ابی طالب رضی الله عنه هستند، در شعبان سال (۴ هـ) چشم به دنیا گشودند و در (۱۰ محرم

۱- مجموع الفتاوی: ۳۰۷/۴.

۲- مجموع الفتاوی: ۷۸/۵-۷۹.

۳- رواه الترمذی و قال حسن صحیح.

۴- رواه البخاری.

سال ۶۱ هـ) در کربلا به درجه‌ی شهادت نائل آمدند^(۱).

و بیان داشته: ما بر محبت این اصحاب خدا را گواه می‌گیریم، و با زبانمان به نحو شایسته‌ای آنها را تمجید می‌نماییم، و از آن دو منهج گمراه تبرئه می‌جوییم: منهج روافضی که در حق اصحاب ناسزا می‌گویند و راجع به اهل بیت افراط می‌نمایند، و منهج نواصبی که اهل بیت را مورد دشمنی و کینه خود قرار می‌دهند، و معتقدیم که اگر اهل بیت از اصحاب باشند، سه حق را دارند: حق ایمان، حق صحابه بودن و حق خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم^(۲).

و در همان نوشته در شرح قول مصنف که گفته: «و اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست دارند» می‌گوید:

یعنی: و از جمله اصول اهل سنت و جماعت این است که به خاطر دو ویژگی اهل بیت را دوست دارند: یکی: ایمان و دیگری: خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، و هرگز آنها را مورد نفرت قرار نمی‌دهند.

بنابر این محبت علی رضی الله عنه از طریق تنفر و نفرت از ابوبکر و عمر رضی الله عنهما ممکن نیست، تا اینکه چنان تلقی شود که ابوبکر و عمر با علی دشمن بوده‌اند، با وجود اینکه به تواتر رسیده است که علی رضی الله عنه بر منبر آنها را می‌ستود.

می‌گوییم: ما بر محبت اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و خویشاوندی ایشان خدا را گواه می‌گیریم، آنها را به خاطر محبت خدا و رسولش مورد محبت و مودت خویش قرار می‌دهیم.

عباس وقتی که شکایت دوری قریش از بنی هاشم را نزد پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم برد، در جواب فرمودند: «والذي نفسي بيده لا يؤمنون حتى يُجْبُوكُمْ لِلَّهِ وَلِقْرَابَتِي».

۱- مجموع الفتاوی: ۵/۸۰-۸۱.

۲- شرح الواسطیة: ۵۸۸ [ط: الاولی. دار الثریا].

«سوگند به کسی که جان من در دست او است تا وقتی که شما را به خاطر خدا و به خاطر خویشاوندی با من دوست نداشته باشند، ایمانشان کامل نخواهد شد».

پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم سوگند یاد نمودند که ایمانشان کامل نخواهد شد تا وقتی که به خاطر خدا آنها (اهل بیت) را دوست نداشته باشند، این نوع از محبت سایر مسلمانان نیز با آنها مشارکت دارند، زیرا بر هر مسلمانی واجب است که به خاطر خدا سایر مسلمانان را دوست داشته باشد، اما وقتی فرمودند: «و به خاطر خویشاوندی با من» این یک محبت اضافی است که علاوه بر محبت و مودت به خاطر خدا تنها شامل اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می باشد.

پس عقیده‌ی اهل سنت و جماعت راجع به اهل بیت عبارت است از اینکه: آنها را دوست داشته و ولایت آنها را پذیرفته و وصیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در خصوص آنها را اجرا می نمایند. و مقام و منزلتی ما فوق منزلت واقعی را به آنها نمی دهند، بلکه از کسانی تبری می جویند که در حق آنها تا حد الوهیت افراط نموده اند^(۱).

و در «منهاج أهل السنة والجماعة» می گوید: ... اهل سنت و جماعت نیز می گویند: برخی از اصحاب دارای امتیازاتی ویژه هستند و لازم است که آنها را در مقام خود قرار داد، بنابراین اصحابی که از اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم هستند، امثال: علی بن ابی طالب، حمزه، عباس، ابن عباس و ... از نظر ما - به خاطر قرابتی که با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم دارند - محبوب تر از سایر اصحاب می باشند.

تا آنجا که می گوید: اهل سنت و جماعت همانند روافض در خصوص اهل بیت افراط نمی کنند، و همانند نواصب نیز با آنها به جنگ و عداوت نمی پردازند، بلکه در میان آن دو منهجی میانه را دنبال می کنند، و به خاطر قرابتی که با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم دارند

حق آنها را شناخته و منزلت و مقام واقعی را بدانها می‌دهند^(۱).

و در شرح بیت شماره ۱۸۴ کتاب «شرح السفارینیه» می‌گوید: ... ما به دو دلیل مؤمنان اهل بیت را دوست داریم، یکی اینکه مؤمن هستند، دیگری اینکه با پیامبر صلی الله علیه و آله خویشاوند هستند، و از این رو آنها را بر دیگران برتری می‌دهیم، اما به طور مطلق آنها را از فضیلت برخوردار نمی‌نماییم، بلکه منزلت و مقام واقعی را برایشان در نظر می‌گیریم، آنها (اهل بیت) نیز کاملاً بدان راضی هستند، زیرا امیر المؤمنین علی بن ابی طالب رضی الله عنه که امام اهل بیت است بر منبر کوفه اعلام می‌داشت: «خیر هذه الأمة بعد نبیها أبوبکر ثم عمر». «بعد از پیامبر صلی الله علیه و آله ابوبکر سپس عمر بهترین خلق خدا می‌باشند».

و در شرح بیت شماره (۱۵۱) راجع به روافض و نواصب می‌گوید: ... چه کسی از گروهی فرمانبرداری می‌کند که با اهل بیت دشمنی می‌ورزند؟ چه کسی از آنها فرمانبرداری می‌نماید که در حق علی بن ابی طالب ناسزا می‌گوید؟ همه‌ی مردم از بینش و رفتار آنها تنفر می‌نمایند...

و باز می‌گوید: کسان دیگری هستند که بر عکس گروه قبلی با اهل بیت و در رأس آنها علی بن ابی طالب رضی الله عنه دشمنی و عداوت می‌ورزند، و پناه بر خدا در حق آنها ناسزا می‌گویند و از آنها نفرت می‌جویند، اینها نیز به حق اهل بیت تجاوز کرده‌اند، وای به حال هر دو گروه: چه اینها و چه آنها...

و تحت آن گفته: علی بن ابی طالب با توجه به ذکاوت و دانش گسترده‌ای که داشتند شهرت کسب کرده بود.

و در شرح اربعین نووی تحت حدیث شماره (۱۱) می‌گوید: از ابی محمد بن

حسن بن علی رضی الله عنه نوهی رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و فرزند دختر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم که فرزند بزرگ ایشان می باشد؛ پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم او را تمجید نمود و فرمود: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَسَيُصْلِحُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ». «این فرزند من سید است و خدا به وسیله ی او میان دو دسته از مسلمانان صلح و آشتی برقرار می نماید».

پس خداوند به وسیله ی او میان دو گروه متنازع و دارای اختلاف صلح و آشتی برقرار نمود، آنگاه که برای معاویه بن ابی سفیان از خلافت تنازل نمودند، و با انجام این کار به سیادت دست یافتند.

خواننده ی گرامی به سخنان این امام رحمته الله علیه توجه کن که می فرماید: ما بر محبت اهل بیت و قرابت ایشان با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، خدا را گواه می گیریم. حال صادقانه از خود سؤال کن و بپرس: آیا بعد از این نیز، دلیل دیگری برای محبت اهل سنت و جماعت - که محمد بن عبد الوهاب و پیروانش نیز از آنها هستند - نسبت به اهل بیت علیهم السلام لازم و ضروری است؟!.

کتابی راجع به فضیلت و دانش اهل بیت علیهم السلام

شیخ محمد بن علامه عبدالرحمن بن قاسم نجدی رحمته الله علیه راجع به موقف و موضع اهل سنت و جماعت در برابر اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم کتاب جداگانه ای را به رشته ی تحریر درآورده است و آن را «آل رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم وأولیاؤه» نام داده است، ایشان در ضمن آن کتاب راجع به عقائد، فضائل، فقه و فقه های اهل بیت بحث رانده است. ایشان آن را از کتاب «منهاج السنة النبویة» نوشته ی ابن تیمیه رحمته الله علیه خلاصه نموده است.

این نیز نشانه ی نهایت محبت، موالات، بزرگداشت و محبتی صادقانه نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می باشد.

علی، فاطمه، حسن و حسین علیهم السلام فاضل ترین اهل بیت می باشند

شیخ عبدالعزیز سلمان رحمته الله می گوید: اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله کسانی هستند که صدقه بر آنها حرام می باشد، آنها هم عبارتند از: خاندان علی، جعفر، عباس و حارث بن عبدالمطلب و طبق مضمون آیهی سورهی احزاب همسران پیامبر صلی الله علیه و آله نیز جزو اهل بیت ایشان هستند؛ اما علی رضی الله عنه، فاطمه، حسن و حسین که پیامبر صلی الله علیه و آله آنها را زیر عباي خود قرار داد و دعایی مخصوص در حق آنها خواند از همه ی اهل بیت فاضل تر هستند... تا آنجا که گفت: قحطانی در حق آنها چنین سروده:

أكرم بفاطمة البتول وبعلمها وبمن هما لمحمد سبطان
غصنان أصلهما بروضة أحمد لله درّ الأصل والغصنان
«از فاطمه ی پاکدامن و همسرش و از نوه های محمد صلی الله علیه و آله احترام بگیر؛ نوه های پیامبر صلی الله علیه و آله دو شاخه هستند که اصل آنها باغچه ی احمد است، زیبایی اصل و شاخه از آن خدا است.»

اهل سنت نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله نهایت محبت، احترام و بزرگداشت را انجام می دهند، زیرا آنها از خویشان پیامبر صلی الله علیه و آله و مسلمان هستند و به خاطر یاری رسانی به دین خدا مورد امتحان و آزمایش الهی قرار گرفتند، پس احترام و نیکی در حق آنها، احترام و بزرگداشتن در حق پیامبر صلی الله علیه و آله است...^(۱)

آری این یکی از پیروان شیخ محمد بن عبدالوهاب است که اعلام می دارد محبت و احترام و بزرگداشت اهل بیت علیهم السلام و در رأس آنها علی، فاطمه، حسن و

۱- الكواشف الجلیة عن معانی الواسطیة: ص: ۷۰۰.

حسین علیه السلام واجب است.

علی بن ابی طالب علیه السلام عاقل‌ترین، ماهرترین، داناترین و حافظ‌ترین اصحاب است

شیخ عبدالله بن جبرین می‌گوید: ... علی بن ابی طالب علیه السلام عاقل‌ترین و ماهرترین انسان می‌باشد، ایشان به شجاعت و دلیری شهرت داشتند، دوران کودکی را زیر نظر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم سپری نمودند، در ابتدای نزول وحی نوجوانی نونهال بودند، او نخستین کودکی است که به پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم ایمان آورد، سپس از همان اوائل (قبل از هجرت) به پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم پیوست، اما به خاطر اینکه کودک و کم سن و سال بود و به دین اسلام ایمان داشت، نتوانستند از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم دفاع نمایند، و هنگامی که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم همراه ابوبکر هجرت نمود، علی را جای خود جا گذاشت و او را بر رختخواب خود خواباند، سپس بعد از هجرت با فاطمه ازدواج نمود و فرزندان هم‌چون: حسن، حسین، محسن و ام کلثوم را برای او به دنیا آورد و فاطمه نیز بعد از شش ماه از فوت پدرش وفات فرمودند، علی علیه السلام بعد از فوت فاطمه با زنان دیگری ازدواج نمود و خداوند از آنها نیز فرزندان دیگری را به او عطا کرد، و بعد از شهادت عثمان رضی الله عنه مردم با او بیعت نمودند و او را به عنوان خلیفه انتخاب کردند، اما اهل شام بر علیه او شورش کردند و قاتلین عثمان را از او مطالبه می‌کردند و برخی از اصحاب نیز علیه او قیام کردند و به خاطر انتقام از قاتلین عثمان راهی عراق شدند، از این رو در دوران خلافت ایشان فتنه و آشوبهای زیادی به وقوع پیوست و نتوانستند خلافت را به اتمام برسانند.

علی علیه السلام جز در غزوه‌ی تبوک که به عنوان سرپرست خانواده‌ی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم جا ماند، در سایر غزوه‌ها همراه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بودند، پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در سال نهم هجری بعد از ابوبکر او را فرستاد تا که امان و تعلیمات را به حجاج ابلاغ نماید.

و از نظر علم و فقه از همه‌ی اصحاب داناتر و دارای حافظه‌ای قوی‌تر بودند، از این رو اگر علم و دانش ایشان خلاصه می‌گشت، خیر و برکت زیادی را در بر داشت، زیرا ایشان از منقولات و دلایل استفاده می‌کرد، پس اگر نصی را نمی‌یافت خود اجتهاد می‌کرد و نظر می‌داد، همچنانکه در قضیه‌ی «زبیه» و ... بنا به اجتهاد خود فتوی را صادر نمود^(۱).

و در شرح «لمعة الاعتقاد: ص ۱۷۱» چنین بیان می‌دارد: و به بهشتی بودن کسانی همچون حسن و حسن که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در حق آنها گواهی بهشت داده، ما نیز گواهی می‌دهیم.

و باز بیان داشته: ... خلاصه اینکه اهل سنت در صدد کسب رضایت اهل بیت نهایت تلاش خود را انجام می‌دهند و سفارش پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در حق آنها را به جا می‌آورند که فرمود: «أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»^(۲). «راجع به اهل بیت خدا را به یاد شما می‌آورم».

و آنها در این خصوص از نقص عقیده و ایمانشان نیز واهمه دارند، نظر به اینکه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم ضمن روایت زیر راجع به اهل بیت، امتش را تهدید نمودند، آنگاه که عباس دوری قریش از بنی‌هاشم را برایش بازگو نمود، فرمودند: «والذي نفسي بيده لا يؤمنون حتى يُحبُّوكُمُ لِلَّهِ وَلِقْرَابَتِي»^(۳).

«سوگند به کسی که جان من در دست او است تا وقتی که شما را به خاطر خدا و به خاطر خویشاوندی با من دوست نداشته باشند، ایمانشان کامل نخواهد شد»^(۴).

۱- فتاوی ابن جبرین: ص: ۳۵-۳۶ [ط. المكتبة التوفيقية].

۲- اخرجه مسلم: ۲۴۰۸.

۳- امام احمد آن را در «المسند» خود گزارش داده و احمد شاکر نیز آن را صحیح شمرده است.

۴- شرح العقيدة الواسطية: ۲/۲۲۵.

کسانی که علی رضی الله عنه را دوست دارند اهل سنت و جماعت می‌باشند

شیخ صالح الفوزان در معرض گفتار شیخ الاسلام ابن تیمیه در شرح عقیده واسطیه می‌گوید: آنجا که شیخ الاسلام بیان داشته: و اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله را دوست دارند و ولایت آنها را پذیرفته و آن توصیه‌ی پیامبر صلی الله علیه و آله راجع به آنها را مراعات می‌نمایند که در غدیر خم فرمود: «أَدْكَرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»^(۱). «راجع به اهل بیتم خدا را به یاد شما می‌آورم»^(۲).

شیخ صالح الفوزان راجع به این سخن شیخ الاسلام گفته: شیخ السلام رحمته الله در این سخن خود منزلت اهل بیت از منظر اهل سنت و جماعت را بیان داشته و اعلام نموده که آنها اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله را دوست دارند.

اهل بیت: خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله یعنی کسانی که صدقه بر آنها حرام است اهل بیت نامیده می‌شوند، که عبارتند از: خاندان علی، جعفر، عقیل، عباس، حارث بن عبدالمطلب، همسران پیامبر صلی الله علیه و آله و دخترانش. همانگونه که خداوند راجع به آنها می‌فرماید: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

۱- اخرجه مسلم: ۲۴۰۸.

۲- العقيدة الواسطية: ص: ۱۹۵، ط. مكتبة المعارف.

تَطْهِيراً» [الأحزاب: ۳۳] «خداوند قطعاً می‌خواهد پلیدی را از شما اهل بیت (پیغمبر) دور کند و شما را کاملاً پاک سازد».

اهل سنت آنها را دوست داشته و نسبت به آنها نهایت احترام و بزرگداشت را رعایت می‌نمایند، زیرا احترام از آنها احترام از پیامبر صلی الله علیه و آله است و همچنین خدا و رسولش بدان (احترام از اهل بیت) دستور داده‌اند؛ خداوند می‌فرماید: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ [الشوری: ۲۳]. «در برابر آن از شما پاداش و مزدی نمی‌خواهم مگر آن که به خاطر خویشاوندی‌ام مرا دوست داشته باشید (یعنی: بلکه آنچه از شما می‌طلبم، مودت و دوستی در قرابت و نزدیکی نسبی‌ای است که میان من و شما وجود دارد، پس فقط صله و پیوندی را که میان من و شما وجود دارد، در نظر آورید و همان را رعایت کنید و اگر فقط این را در نظر داشته باشید، بر من عجولانه نمی‌تازید و میان من و مردم را خالی کرده و اجازه می‌دهید که این دعوت را به آنان برسانم)».

و راجع به محبت اهل بیت روایاتی از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل شده -از جمله آنچه شیخ بدان اشاره نمود- که بیان می‌دارد در صورت التزام، استقامت و پایدار ماندنشان بر سنت پیامبر صلی الله علیه و آله، لازم است مورد محبت و مودت قرار بگیرند [همانند: عباس و فرزندانش و علی و فرزندانش]. اما در صورتی که با سنت و اخلاق دینی مخالفت ورزیدند و از آن روی گردانند محبت آنها به هیچ وجه جایز نیست، اگر از اهل بیت نیز باشند.

«ولایت آنها را پذیرفته»: یعنی آنها را دوست دارند. و «توصیه‌ی پیامبر صلی الله علیه و آله راجع به آنها را مراعات می‌نمایند»: یعنی بدان عمل نموده و آن را تطبیق می‌نمایند. «در غدیر خم فرمود»: «(غدیر) در اینجا به معنی استخر و رودخانه است. راجع به «خم» نیز گفته‌اند: نام مردی است که غدیر را بدان نسبت می‌دهند، و یا گفته‌اند: خم به معنی درختان در هم آمیخته است و از این رو غدیر بدان نسبت داده شده که در آن واقع شده است.

وقتی که پیامبر صلی الله علیه و آله از حجة الوداع به طرف مدینه بازگشت و به این رودخانه رسید، خطبه‌ای را ارائه داد که ضمن آن به روایت زیر اشاره نمود: «أَذْكَرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي».

یعنی: راجع به اهل بیتم دستوراتی را به یاد شما می‌آورم که خدا بدان دستور داده است، اینکه آنها را مورد احترام، اکرام و بزرگداشت قرار دهید و حقشان را پایمال ننمایید. و وقتی که عباس بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف به او خبر داد که برخی از قریش صله‌ی رحم را در حق آنها ترک کرده و با آنها نیکی نمی‌کنند، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «والذي نفسي بيده». «سوگند به کسی که جان من در دست او است» «لا يؤمنون» «ایمانشان کامل نخواهد شد». «حتی مجبوکم لله ولقرابتی» تا وقتی که شما را به خاطر دست‌یابی به دو چیز دوست نداشته باشند:

نخست: به خاطر خدا؛ زیرا اهل بیت، اولیا و دوستان خدا هستند.

دوم: به خاطر خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله، زیرا دوست داشتن آنها راهی است برای کسب رضایت پیامبر صلی الله علیه و آله و احترام از ایشان).

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ».

خداوند فرزندان اسماعیل بن ابراهیم علیه السلام را انتخاب کرد و از میان فرزندان اسماعیل قبیله‌ی کنانه بن خزیمه را انتخاب نمود و از قبیله‌ی کنانه طایفه‌ی قریش (فرزندان مضر بن کنانه) را انتخاب نمود و از قریش نیز بنی‌های هاشم (فرزندان هاشم بن عبدمناف) را انتخاب کرد و از میان بنی‌های هاشم نیز مرا (محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف بن قصی بن کلاب بن مره بن کعب بن لوی بن غالب بن فهر بن مالک بن نصر بن کنانه بن خزیمه بن مدرکه بن الیاس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان) برگزید.

این حدیث بیانگر آن است که: عرب بر سایر مردم برتری دارند و از میان عرب قریش بر همه برتری دارد، و از میان قریش نیز بنی هاشم بر سایر طایفه‌ها برتری دارد، و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از همه‌ی بنی هاشم افضل‌تر است؛ پس شخص پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از همه‌ی مردم بزرگ‌تر و نسب ایشان نیز بر سایر ملت‌ها برتری دارد از این رو بنی هاشم که از خویشان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم هستند داری فضیلتی ویژه می‌باشند.

و در مقدمه‌ی کتاب «شیخ الاسلام ابن تیمیه لم یکن ناصبیا» می‌گوید: کسانی که علی رضی الله عنه را دوست دارند اهل سنت و جماعت می‌باشند، آنها (اهل سنت و جماعت) ایشان (علی رضی الله عنه) را همانند خلیفه‌ی چهارم از خلفای راشدین و یکی از سابقین اولین و یکی از ده نفری که در این دنیا مژده‌ی بهشت را دریافت نمودند، حساب می‌نمایند ^(۱).

و در شرح آیه‌ی زیر که خداوند فرموده: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ [الشوری: ۲۳]. (ترجمه آن گذشت).

می‌گوید: قول سوم: مراد از کلمه‌ی «قربی» اهل بیت علیهم السلام می‌باشند، که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از امت اسلامی خواسته آنها را مورد محبت و احترام و اکرام قرار دهند، و این، یک حق است که باید در برابر آنها انجام داده شود، زیرا امت اسلامی در برابر افراد صالح و پایدار بر دین خدا از اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم حقی دارند که باید آن را مراعات نمایند و به مقتضای شریعت اسلامی آنها را مورد محبت، مودت، احترام و بزرگداشت قرار دهند ^(۲).

و در تعلیقات مختصر خود بر طحاویه می‌گوید: این موقف مسلمانان در برابر اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشد، از خدا برای آنها طلب مغفرت نموده و خواهان این هستند که خداوند نسبت به اصحاب و اهل بیت کینه‌ای در دلشان قرار ندهد، زیرا اهل بیت حق خویشاوندی با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و حق ایمان را بر مسلمانان دارند و مذهب

۱- ص: ۵. ط. دار الوطن.

۲- الفتاوی: ۱/۳۳۵.

اهل سنت و جماعت این است که: اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دوست داشته و ولایت آنها را مراعات می نمایند.

اما نواصب: ولایت اصحاب را رعایت می نمایند و نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بغض و کینه را به دل دارند، از این رو نواصب نامیده شده اند که دشمنی و عداوت با اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را بر پیشانی خود نصب نموده اند^(۱).

و باز گفته: همسران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نخستین افراد اهل بیت علیهم السلام هستند؛ خداوند متعال در خطاب به همسران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می فرماید: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۳]. «خداوند قطعاً می خواهد پلیدی را از شما اهل بیت (پیغمبر) دور کند و شما را کاملاً پاک سازد».

بنابراین نخستین افرادی که تحت اهل بیت قرار می گیرند عبارتند از: همسران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم سپس خویشاوندانش از خاندان عباس، ابوطالب و خاندان حارث بن عبدالمطلب^(۲).

و باز گفته: برتری میان مهاجرین نیز وجود دارد: برترین همه ی اصحاب به طور اطلاق خلفای راشدین (ابوبکر، عمر، عثمان و علی) می باشند، اینها به طور مطلق بر سایر اصحاب برتری دارند^(۳).

و باز گفته: ... علی بن ابی طالب: خلیفه ی چهارم، پسر عموی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، همسر فاطمه دختر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و پدر حسن و حسین دو نوه ی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و دو سید جوانان اهل بهشت است، جهاد، شجاعت، عبادت، علم، زهد و ... ایشان مشهور و معروف می باشد^(۴).

۱- ص: ۲۲۷ ط. دار العاصمة.

۲- ص: ۲۳۵

۳- شرح لمعة الاعتقاد لابن قدامة: ص: ۲۳۱ ط. اول باشراف عبدالسلام سلیمان.

۴- ص: ۲۳۴.

و گفته: پیامبر صلی الله علیه و آله برای حسن و حسین گواهی دادند که اهل بهشت می باشند: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۱). «حسن و حسین سید جوانان اهل بهشت هستند»^(۲).

و راجع به صلح حسن بن علی با معاویه بن ابی سفیان رضی الله عنه می گوید: پیامبر صلی الله علیه و آله ضمن نقل معجزه‌ای به این قضیه اشاره نمود، آنجا که فرمود: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَسَيُصَلِّحُ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ»^(۳). «این فرزند من سید است و خدا به وسیله‌ی او میان دو دسته از مسلمانان صلح و آشتی برقرار می نماید».

حسن بن علی رضی الله عنه با تنازلی که در برابر معاویه بن ابی سفیان انجام داد مصالح هنگفتی را برای مسلمانان بازگرداند...^(۴).

و گفته: زید بن علی رضی الله عنه یکی از ائمه‌ی اهل بیت است؛ و جعفر صادق رضی الله عنه نیز از علمای اهل سنت و علمای سلف می باشد.

شیخ -حفظه الله- ضمن این عبارات فراوان به طور واضح و روشن عقیده‌ی اهل سنت و جماعت را در برابر اهل بیت علیهم السلام بیان می دارد و صریح و روشن می گوید: کسانی که علی رضی الله عنه را دوست دارند اهل سنت و جماعت می باشند.

آیا بعد از تمام آنچه که بیان داشتیم باز راهی برای دشمنان این دعوت مبارک باقی مانده تا با زشت ترین تهمتها (تنفر از اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله) آنها را متهم نمایند.

﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [الإسراء: ۸۱].

«و بگو: حق آمد، و باطل نابود شد، یقیناً باطل نابود شدنی است».

۱- امام احمد در مسند خویش (۱۰۹۹۹) این روایت را گزارش داده است.

۲- ص: ۲۳۹.

۳- بخاری: ۲۷۰۴، این را گزارش کرده است.

۴- ص: ۲۶۱.

خاتمه

در اینجا قلم از نوشتن باز ایستاد و امیدوارم که همراه با آن هرگونه دروغ و اتهام در برابر این شیخی که تمام حیاتش را برای دفاع از دین اسلام، حفظ مقام توحید، اخلاص عبادت برای خداوند متعال، دور انداختن شرک و دشمنی با اصحاب پیامبر و تحقیق توحید و محبت موحدان به کار بست، متوقف شود.

در اینجا روی سخنم را متوجه هر مسلمانی می‌کنم که با عقل و فکرش از تبعیت مذموم دوری می‌جوید و از تقلید کورکورانه خود را می‌رهاند، و خطاب به او می‌گویم: تنها چیزی که از شما خواسته می‌شود این است که به نوشته و کتابهای این نویسنده مراجعه نمایید که بسیاری از مردم در حق او بی‌ادبی را نشان داده، و بسیاری نیز به مقام و منزلت وی پی برده‌اند.

عبارات و سخنان آنها بیانگر این است که آنها نسبت به اهل بیت کرام نهایت محبت، مودت و احترام داشته و با شناختی کامل نسبت به اهل بیت از حقوق آنها دفاع نموده و از فضائل و مناقب آنها بحث می‌نمایند و دشمنان نواصب و... آنها را مورد نکوهش قرار می‌دهند.

خواننده‌ی گرامی! اینک چند نوشته را به شما معرفی می‌کنم: کتاب «التوحید»، «کشف شبهات»، «اصول سه‌گانه»، «قواعد چهارگانه»، «نواقض اسلام»، «آداب رفتن به نماز» و... سایر نوشته و کتاب و فتاواهای ایشان و سایر دعوتگران این منهج مبارک بعد از ایشان می‌باشد.

آنچه را که می‌خوانی در کنار قرآن و سنت صحیح پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم قرار بده، و با نگرشی منتقدانه بدان نگاه کن که آیا چیزی مخالف کتاب و سنت را در آن می‌یابی؟ عقیده‌ی شیخ محمد بن عبدالوهاب و فرزندان و پیروانش نسبت به اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم خارج از وصیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و رفتار سلف صالح با آنها نیست و نهایت محبت، مودت و رعایت حقوق را در برابر آنها به جای می‌آورند.

آری آنها مطابق منهج شریعت اسلام رفتار می‌نمایند؛ همانند نواصب و همراهانشان تقصیر و کوتاهی نمی‌ورزند، و همانند افراط‌گرایان و پیرانشان افراط نمی‌کنند، زیرا حق اهل بیت این نیست که معصوم و مقدس خوانده شوند و در برابر آنها افراط شود.

و رعایت حقوق اهل بیت مشروط به این شرط است که بر منهاج و سنت نبوی پایدار مانده و از راه و روش او بیرون نرفته باشد.

در پایان به تمامی نوادگان اهل بیت می‌گوییم: به خدا سوگند شما را به خاطر کسب رضایت الهی دوست داریم، خوشبختیم که شما را دنبال‌ه‌رو سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌بینیم، بدون شک شما از سایر مردم بیشتر شایسته‌ی دفاع از عقیده و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم را دارید و بر شما لازم است که در راه نشر آن و برداشتن هرگونه بدعتی که بدان راه‌یافته تلاش نمایید.

در پایان لازم می‌دانم که ظهور جمعی دانشجو از میان نوادگان اهل بیت را به همه مژده دهم که با بینشی سلفی در راه تبلیغ دعوت اسلامی قدم برداشته‌اند و مراجعه به کتاب ارزشمند «العقیده فی اهل البیت بین الافراط والتفریط» نوشته‌ی: دکتر سلیمان سحیمی را به همه سفارش می‌کنم.

وصلی الله وسلّم علی محمد و آله وصحبه

والحمد لله رب العالمین

ای اهل بیت رسول خدا،
محبت شما طبق دستور خداوند در قرآن
فرض و واجب گشته است.

برای عظمت و بزرگی شما همین کافی
است که هر کس بر شما درود نفرستد
نمازش پذیرفته نخواهد شد.